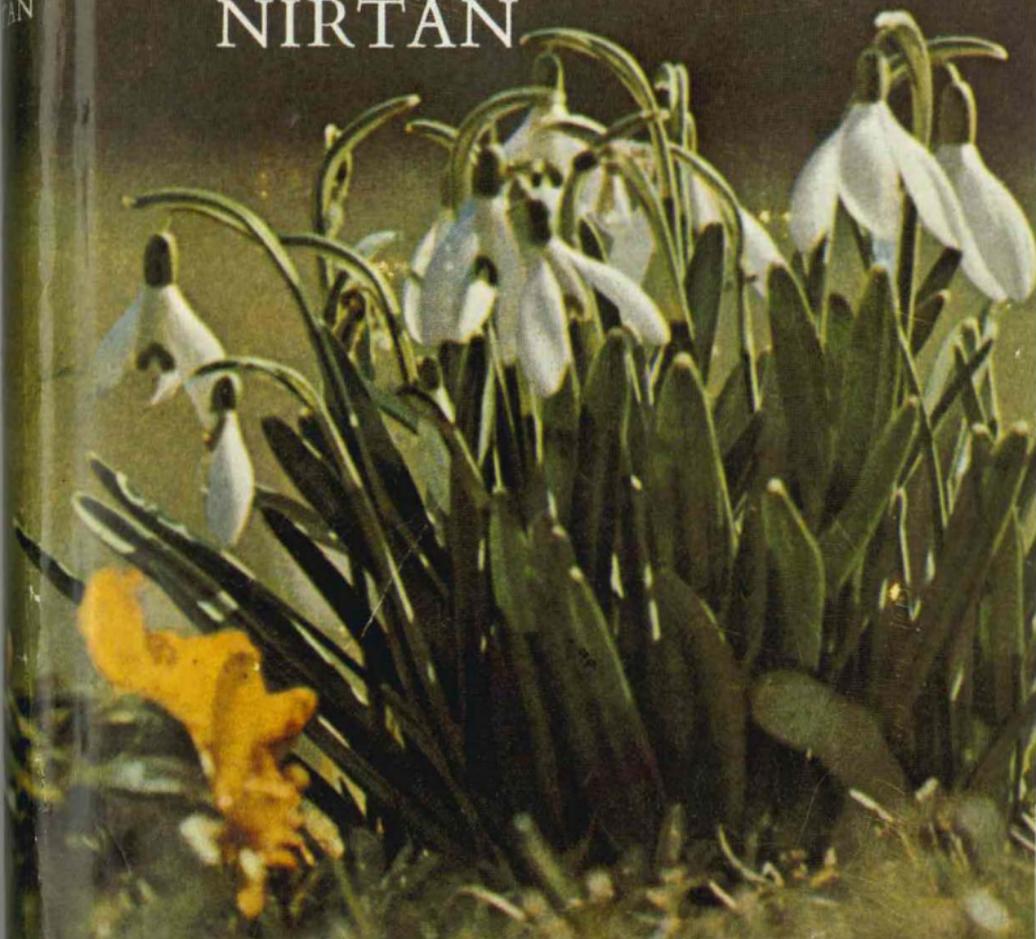

HAZRAT INAYAT KHAN

GAYAN
VADAN
NIRTAN

BORGENS FORLAG

Stichting
Pir-o-Murshid
Musharaff Khan
Den Haag

HAZRAT INAYAT KHAN'S
SUFİ-BUDSKAB

HAZRAT INAYAT KHAN'S
SUFİ-BUDSKAB

GAYAN
VADAN
NIRTAN

På dansk ved Erik Stinus

BORGENS FORLAG

©

1964

BORGENS FORLAG

De som måtte ønske at blive underrettet om den af
Hazrat Inayat Khan grundlagte Sufi Movement's virk-
somhed i alle lande, bedes henvende sig til bevægelsens
internationale sekretariat:

The Secretary General
Sufi Movements,
11 rue John Rehfous,
Geneva,
Switzerland

TRYKT I J. H. SCHULTZ BOGTRYKKERI, KØBENHAVN

INDHOLD

Forord.....	7
Gayan.....	11
Vadan.....	95
Nirtan.....	177

FORORD

GAYAN, VADAN og NIRTAN kan siges at repræsentere kærnen i Hazrat Inayat Khans Sufi-budskab. Hazrat Inayat var musiker såvel som mystiker, og den klanglige skønhed var ham således altid en glæde, hvorfor det også er naturligt at hans tanker fandt rytmisk udtryk. Hans inspiration iklædtes gerne musikalske vendinger. Når vi læser disse værker, må vi derfor hele tiden huske at det er den filosofiske eller mystiske idé som har den største betydning, mens der atter og atter hentydes til ordet »musik«. Dette anvendes i en dobbelt betydning, til at betegne ikke blot den rytmiske form, men tillige den guddommelige Tankes harmoni, hvoraf en sådan lære er toner som kun antydningvis kan høres af sjælen midt i den tummel som jordens mange stemmer frembyder. Som det hedder i *Gayan*: »Når sjælen er afstemt efter Gud, bliver enhver handling musik.«

Hazrat Inayat taler om åbenbarelsen som Skabens musik. Det var af musik universet opstod, og ethvert hjerte tiltrækkes af denne musik; hele naturen udtrykker den; og når hjertet er åbent, når sjælen vækkes, bliver musikken hørbar. Det er derfor Hazrat Inayat kaldte den første bog *Gayan*, et ord som bedst kan oversættes ved »sang«, idet det hentyder til de

himmelske stemmer, »den egentlige musik som altid har været«, oprindelsen til al musik.

Vadan, navnet på det andet værk, bruges her af Hazrat Inayat Khan i betydningen den »guddommelige symfoni«, hvis fremførelse er skabningens formål; og i denne guddommelige symfoni tager alle sjæle del.

Ved at kalde det tredje værk *Nirtan*, som her betyder »sjælens dans«, ønskede Mesteren at vise at dét at udtrykke den indre skønhed er en mystisk dans som udføres af alle mennesker. Når inspirationen vælder frem som en kilde fra hjertets dyb, når ekstasen opstår ved naturens sang, der høres som den guddommelige Elskedes hvisken, når sandhedens lys åbenbares i glæde eller i tårer som en ren, klar stråleglans fra Gud, kan udtrykket herfor være Sjælens Dans.

Når sjælen danser bliver hvert af livets øjeblikke et mirakel; det åndelige liv gennembryder overfladen i alt eksisterende, og man gøres levende gennem kontakt med det strålende indre liv.

Mange af de vendinger der bruges til at klassificere teksten, anvendes på persisk og urdu i musikalske og lyriske udtryk. Den nøjagtige betydning som Hazrat Inayat Khan tillagde hvert af dem, angives nedenfor:

Alapa Improvisation. Gud der taler til mennesket; et guddommeligt ord i form af et råd.

Alankara Ornamentering. En idé fantasifuldt udtrykt.

Boula Sangtekst. En stor idé i nogle få flammende ord.

Chala Tema. En belyst fremstilling.

Ganaka Dét som kommer fra digterens hjerte, stemt i afvekslende tonarter.

Gayatri Hellige sange. Bønner.

Raga Modulation. Sjælens ytringer når den kalder på den Elskede Gud.

Sura En tone. Gud der taler gennem den vakte sjæl.

Tala Rytme. En rytme der opstår ved sammenligning.

Tana Trille. Sjælen der taler med naturen.

GAYAN

INDHOLD

Alapaer	15
Alankaraer	17
Boulaer	20
Chalaer	42
Gamakaer	59
Gayatri	63
Ragaer	72
Suraer	78
Talaer	82
Tanaer	89

ALAPAER

Når et glimt af Vort billed spores i mennesket, når himmel og jord søges i mennesket, hvad findes der så i verden som ikke er i mennesket? Hvis blot man udforsker mennesket er der ikke dét som ikke findes i det.

Hvis du vil gå fremad for at finde Os, vil Vi gå dig imøde for at modtage dig.

Giv Os alt hvad du har, og Vi skal give dig alt hvad Vi ejer.

I manden har Vi skitseret Vort billed; i kvinden har Vi fuldendt det.

I manden har Vi udtrykt Vor kærlige natur; i kvinden har Vi udtrykt Vor guddommelige kunst.

Gud er svaret på alle spørgsmål.

Gør Gud til en virkelighed, og Gud vil lade dig være sandheden.

Gud skabte mennesket, og mennesket skabte godt og ondt.

Hvis den Almægtige Gud vil det, har Han tilstrækkelig magt til at forvandle dit skjold til et forgiftet sværd, og endog din egen hånd til din modstanders.

Giv alt hvad du har, og tag alt dét som gives dig.

Dine store fjender er de som står dig nær og som du holder af, men en endnu større fjende er dit eget selv.

Hvilken vej du end vælger, den rigtige eller den forkerte, så vid at der bag dig altid er en mægtig hånd som kan hjælpe dig henad den.

O fredstifter, før du søger at skabe fred overalt i verden, skab fred i dit eget sind!

Menneske! Du er livets herre, her og i det hinsidige.

Ud af rummet vældede lys, og ved dét lys blev rummet illumineret.

Hvis din næste ikke betaler sin gæld til dig, så bær over med ham; en dag vil enhver hvid blive betalt dig tilbage med rente.

Sæt din lid til Guds hjælp, og se Hans skjulte hånd virke gennem alle kilder.

ALANKARAER

Ligegyldighed! Min allernærmeste ven, jeg er ked af at jeg altid må behandle dig som min modstander.

Min beskedenhed! Du er et slør over min forfængelighed.

Min ydmyghed! Du er selve min forfængeligheds væsen.

Forfængelighed! Både helgen og synder drikker af dit bæger.

Forfængelighed! Du er vinens kildevæld på jorden, hvor Himlens Konge kommer for at drikke.

Påfugl! Er det ikke din forfængelighed som får dig til at danse?

Mine nøgne fødder! Træd blidt på livets vej, for at ikke tornene som ligger på stien skal mumle vredt fordi du træder på dem.

Mit ideal! Undertiden forestiller jeg mig at vi sidder på en vippe; når jeg vipper op vipper du ned under mine fødder; og når jeg vipper ned hæver du dig højt over mit hoved.

Min afhængighed! Du gør mig fattig og samtidig rig.

Mit elskede ideal! Mon ikke du lo ad mig i himlen
da jeg ledte efter dig på jorden.

Mit følsomme hjerte! Hvor ofte ønsker jeg ikke at
du var skabt af sten!

Min begrænsning! Du er som et støvgran i min sjæls
øje.

Penge! Du er lyksalighed og forbandelse på samme
tid. Du gør venner til fjender og fjender til venner.
Du både fjerner og skaber angstelse i tilværelsen.

Bølgerne: – Vi er havets *upsaraer*. Når vinden musi-
cerer danser vi; vi søger ikke jordisk rigdom; vor
belønning er et eneste blik fra Indra.

Tid! Jeg har aldrig set dig, men jeg har hørt dine
fodtrin.

Tid! Når jeg sørger kryber du, når jeg er glad løber
du; i de stunder hvor jeg tålmodigt venter står du
stille.

Tid! Du er havet, og enhver af livets bevægelser er
din bølge.

Himmel! Du er et hav hvorpå min fantasys båd sejler.

Mit eftertænksomme selv! Bebrejd ingen, bær ikke
nag til nogen, had ingen; vær vis, tolerant, hensyns-
fuld, høflig og venlig overfor alle.

Min uafhængighed! Hvor meget har jeg ikke ofret
for din skyld, og alligevel er du aldrig tilfreds.

Min enkle tillid! Hvor ofte har du ikke skuffet mig,
og dog følger jeg dig stadig med lukkede øjne.

Mine luner, hvad er I? – Vi er bølgerne som stiger
i dit hjerte.

Mine følelser, hvor kommer I fra? – Fra dit hjertes
evigt rindende kilde.

Min fantasi, hvad er du? – Jeg er vandløbet som
nærer dit sinds kildevæld.

BOULAER

Himmel og helvede er den stoffige manifestation af behagelige og ubehagelige tanker.

Et hélt livs gode gerninger kan skylles bort af den stormflod som en enkelt synd forårsager.

Den lærde mand som ikke ejer viljestyrke er som et hoved uden krop.

Alt hvad man holder på bliver bevaret; alt hvad man giver slip på bliver spredt for alle vinde.

En ren samvittighed giver én løvers styrke, og en dårlig samvittighed kan forvandle selv løver til kani-
ner.

Det eneste som skabes gennem livet er éns egen natur.

Vær enten sanddru eller falsk, for du kan ikke være begge dele.

Sandheden er en guddommelig arv som findes dybt i ethvert menneskes hjerte.

Det er kun af hensyn til andre at en kongelig sjæl er lovlydig; i virkeligheden er den hævet over loven.

Den som kan komme på højde med sit ideal er livets konge.

Den Gud som er letfattelig for mennesket, er skabt af mennesket selv, men hvad der er uden for menneskets fatteevne, er virkeligheden.

Jo nærmere man kommer virkeligheden, desto nærmere kommer man altings enhed.

Et liv er ikke tilstrækkeligt til at lære hvordan man skal leve i denne verden.

Mennesket venter på at der skal ske undere; kunne det blot se hvor underfuldt menneskets hjerte er!

Mange onder kommer af rigdom, men endnu flere avles i fattigdom.

Græd ikke med de bedrøvede, men trøst dem; ellers vander du kun med dine tårer deres sorgs plante.

Stridens ånd næres af diskussionen.

Der er til alle tider mulighed for en forbedring.

Når et menneske berører den yderste sandhed indser det, at der intet er som ikke er det selv.

Fornuft er en illusion om virkeligheden.

Døden er at foretrække for at skulle bede en lille person om en gunst.

Det er bedre at dysse djævelen til ro end at vække ham.

Bevægelse er liv; stilstand er død.

Ingen handling i denne verden kan stemples som synd eller dyd; om den er det ene eller det andet afhænger af den sjæl den hidrører fra.

Virkeligheden er sit eget vidnesbyrd.

Det er til ingen nytte at du søger at bevise at du er hvad du i virkeligheden ikke er.

Nydelse spærrer, men smerte rydder vejen for inspirationen.

En skarp tunge rammer dybere end en bajonetspids, og skarpe ord borer sig dybere ind end et sværd.

Menneskehjertet må først smeltes som metal, inden det kan formes til en elskværdig karakter.

Mystikeren venter ikke til livet efter dette, men gør alt hvad han kan for at gøre fremskridt nu.

Magten kræver underkastelse; men hvis du ikke kan modstå den med magt, må du besejre den ved at overgive dig.

Kærlighedens springkilde opstår i kærligheden til et enkelt menneske, men øges og spredes for at falde i universel kærlighed.

Den som har rum for andre i sit hjerte vil selv finde husly overalt.

Hver enkelt menneskelig personlighed er som et musikstykke, der har sin egen individuelle tone og rytme.

Man bør gå i rette med sig selv istedetfor at give et andet menneske skylden for sine fejl.

En blødhjertet synder er bedre end en helgen hvem fromheden har hårdet.

Et fejltrin kan overvindes hvis man, for det første, indrømmer sin fejl og, dernæst, undlader at gentage den.

Menneskehjertet er den muslingeskal hvori oprigtighedens perle er at finde.

Klipper vil åbne sig for at bane en vej for elskeren.

Mennesket indretter sine fornuftgrunde efter sine egne ønsker.

Sindets enkelhed skænker medgang.

Kærlighed til formen kulminerer, hvis den udvikles, i kærlighed til det formløse.

Når mennesket hæver sig over pligtfølelsen, bliver pligten en glæde.

Det ydre liv er kun en skygge af den indre virkelighed.

Hemmeligheden ved al medgang er overbevisningens styrke.

De som prøver at gøre dyder af deres fejl famler sig dybere og dybere ind i mørket.

Når misundelse udvikles til skinsyge, bliver hjertet bittert fra at have været surt.

Et verdsligt tab viser sig ofte at være en åndelig vinding.

Tålmodig udholdenhed er et tegn på fremskridt.

Idealet er midlet, men at nedbryde det er målet.

Mange føler, få tænker, og endnu færre er der som kan udtrykke deres tanker.

Opofrelsens værdi ligger i viljen.

Intet kan tage glæden fra dét menneske som ejer den rette indsigt.

Frygt ikke Gud, men agt omhyggeligt på hvad der behager og hvad der mishager Ham.

Optimisme er et resultat af kærlighed.

Den som er en gåde for et andet menneske er et problem for sig selv.

Når gnieren er en smule gavmild fejrer han det med trompetfanfarer.

Et oprigtigt menneske omgives af en vellugt som fornemmes af det oprigtige hjerte.

Hvis ikke du formår at styre din tanke kan du ikke huse den.

Det eneste som opholder mennesket på dets rejse mod det ønskede mål er fristelsen.

Skæbnen er én side af sandheden, ikke hele sandheden.

Hold din godhed afsondret, så den ikke berører din forfængelighed.

Når et menneske nægter at betale hvad han skylder dig, opføres gældsposten på Guds regnskab.

En kultiveret og oprigtig væremåde er levende kunst.

At trakte efter hævn er som at hige efter gift.

De i sandhed store sjæle bliver bække af kærlighed.

Gud er det centrale tema for den sande digter, og dét portræt som profeten maler.

Den hvis kærlighed altid er blevet gengældt kender ikke den virkelige følelse af kærlighed.

Sand tro er uafhængig af fornuften.

Visdom er som horisonten; jo nærmere du kommer den, desto længere trækker den sig tilbage.

Når sjælen er afstemt efter Gud bliver enhver handling musik.

Det er håbløshedens ånd der blokerer menneskets vej og hindrer dets fremgang.

Det uselviske menneske nyder større fordel af livet end det selviske menneske, hvis vinding til sidst vil vise sig at være et tab.

Oprigtigheden er som en blomsterknop i menneskets hjerte, den springer ud når sjælen modnes.

Held venter den troende, for troen kan kun bringe held.

Ingen vil opleve i livet hvad der ikke er bestemt for ham.

Det er umuligt kun at blive rost og på intet tidspunkt at pådrage sig dadel. Ros og dadel følges ad.

At befinde sig i utiltalende omgivelser er værre end at ligge i sin grav.

Videnskaben fødes af intuitionens sæd og er undfanget i fornuft.

Sandheden alene er held, og virkeligt held er sandhed.

Nøglen til al lykke er kærligheden til Gud.

Ved at anklage en anden for hans fejl, rodfæster du ham kun dybere i den.

Døden er den skat som sjælen må betale for at have haft navn og skikkelse.

Før man søger at kende Guds retfærdighed, må man selv blive retfærdig.

Den som sjælen i sandhed tilhører, til Ham vender den engang tilbage.

For at kunne virkeliggøre den guddommelige fuldkommenhed må mennesket miste sit ufuldkomne selv.

Når disciplens råb har nået en vis tonhøjde, kommer mesteren for at besvare det.

Den bedste måde at leve på er at leve et naturligt liv.

Tag ikke en andens eksempel som en undskyldning for din forsyndelse.

Mennesker som er vanskelige at omgås er vanskelige overfor sig selv.

Alle tilværelsens situationer er prøvelser som skal vise det virkelige og det falske.

Den som i sandhed søger vil ikke standse op på halvvejen; enten finder han eller mister sig selv hélt.

Det er sympati snarere end god mad der vil mætte din gæst.

Livet efter dette er en fortsættelse af den samme tilværelse i en anden sfære.

Dét menneske som ikke er modigt nok til at sætte noget på spil, vil intet udrette i livet.

Ikke kun mennesket men også Gud væmmes ved selvhævdelse.

De som lever i Guds nærhed søger Hans råd for hvert skridt de tager.

Det er ikke gennem forståelse af selvet at mennesket lærer at forstå Gud; det er gennem forståelsen af Gud at mennesket forstår selvet.

Hvis du ønsker at følge i helgeners fodspor, må du først lære at tilgive.

Spar på dine ord hvis du vil at de skal have magt.

Ligesom blomsten er frugtens forløber, således er menneskets barndom dets tilværelses løfte.

Gartneren ser til at der er roser i blomsterbedet og torne i hækken.

Kærlighed som manifesterer sig i tolerance, i tilgivelse, den kærlighed er det som helbreder hjertets sår.

Den største kærlighed i tilværelsen er ofte den som er skjult under ligegyldighedens slør.

Ligegyldighed og uafhængighed er to vinger som sætter sjælen istand til at flyve.

At krænke en tarvelig person er som at kaste en sten i en mudderpøl og blive overstænket.

Det menneske som er kommet frem ved egen hjælp er større end den som behøver en anden til at hjælpe sig frem.

Falsk høflighed er som simili, og falske kys er som kunstige blomster.

Det uomgængelige menneske er en byrde for samfundet.

Guddommelighed er menneskelig fuldkommenhed, og menneskelighed er guddommelig begrænsning.

De vise viser deres beundring ved respekt.

Mange indrømmer sandheden overfor sig selv, men få tilstår den overfor andre.

Det er tankens drejning der er den Elskedes krølle.

Modtag ikke hvad du ikke kan give tilbage, for livets balance beror på gensidighed.

De hvem individualiteten svigter søger tilflugt i et samfund.

At følge disharmoniens vej er som at gå ind i dragens gab.

Satan optræder i de skønneste dragter for at skjule sit højeste ideal for menneskets blik.

Livet er en gunstig lejlighed, og det er en stor skam hvis mennesket først indser dette når det er for sent.

Bag os alle er der én ånd og ét liv; hvordan kan vi da være lykkelige hvis vor næste er bedrøvet?

Menneskehjertet er sjælens hjem, og af dette hjem afhænger sjælens vederkvægelse og styrke.

Det er ikke prisværdigt at resignere undtagen når en gerning er gjort og ikke kan ændres.

Kærligheden er den Guddommelige Moders arme; og når disse arme er bredt ud kaster alle sjæle sig i dem.

Den største tragedie i verden er manglen på almindelig udvikling.

Intet er tilfældigt; alle livets situationer fører henimod ét eller andet ganske bestemt mål.

Tilgivelsen hører Gud til; den bliver først et dødeligt menneskes privilegium når et andet menneske beder om den.

Førend du kan kende sandheden må du leve et sandt liv.

Livet selv bliver en hellig bog for den vakte sjæl.

Hvert øjeblik af dit liv er mere kostbart end noget andet i verden.

Den er en vantro som ikke kan stole på sig selv.

Kærligheden er et våben som kan nedbryde alle forhindringer på éns vej igennem livet.

Selvynk er årsagen til al klage i livet.

Hvad der er skænket i kærlighed er uvurderligt.

Det er vor opfattelse af tiden der rinder bort, ikke tiden selv; for tiden er Gud, og Gud er evig.

Mennesket modtager sin første lektion i kærlighed ved at elske et menneske; men i virkeligheden tilhører kærligheden alene Gud.

Dét menneske besejrer livet, som lærer at styre sin tunge.

Optimisme kommer fra Gud, og pessimisme opstår i menneskets sind.

Mystikeren begynder med at undre sig over livet, og for ham er det hvert øjeblik et under.

Du behøver ikke at opsøge en helgen eller en læremester: en vis mand kan lede dig på din vej.

Dét menneske som ikke kan tage ved lære af sin første fejl er visselig faret vild.

Der er to modsætninger i enhver foreteelse; modsætningernes ånd eksisterer overalt.

Et rent legeme genspejler sjælens renhed og er sundhedens hemmelighed.

Det er sjælens renhed som skaber ønsket om legemets renhed.

Et rent liv og en ren samvittighed er som brød og vin for sjælen.

Retskaffenhed hidrører fra sjælens inderste.

Tilbageholdenhed forlener personligheden med værdighed; at være alvorlig og dog yndefuld er den vises art.

Når endog vort selv ikke tilhører os, hvad i verden kan vi da kalde vort?

Alting i livet er materialer som visdommen bearbejder.

Overse en andens fejl, selv de største, men gør dig ikke i mindste måde medskyldig i dem.

Der findes ingen anden kilde til lykke end menneskets hjerte.

Ikke førend den ædru tilstand indtræffer efter beruelsen i livet begynder mennesket at forundres.

En tilværelse i følge med en tåbe er værre end døden.

Smerten ved livet er den pris som må betales for hjertets opliven.

Udholdenhed gør alting værdifuldt og mennesker store.

Opfyldelsen af ethvert virke sker ved oprettelsen af ligevægt.

Menneskets hjerte er et tempel; når døren til det er lukket for mennesket er den tillige lukket for Gud.

Trofastheden ejer en vellugt som altid kan spores i den trofastes atmosfære.

Åndelighed er hjertets harmoni; det er ikke en egen- skab man opnår gennem studier eller ved fromhed.

Et menneskes moral skal bedømmes ud fra dets holdning snarere end ud fra dets handlinger.

Det rigtige og det forkerte afhænger af holdningen og situationen, ikke af handlingen.

I hvert menneskes tro findes der noget som er af betydning for det; og at knuse den tro er som at knuse dets Gud.

Fornuft er som en blomst med tusind kronblade, det ene dækket af det andet.

Den som ikke erkender Gud nu vil før eller siden erkende Ham.

At kæmpe mod naturen er at hæve sig over naturen.

Mennesket gør fremskridt når den fri vilje og om- stændighederne virker hånd i hånd.

En oprigtig følelse af agtelse behøver ingen ord; selv tavsheden kan tale om éns ærbødige holdning.

Helgener kendetegnes ved en enkel natur.

Hjertet er Guds port; så snart du banker på lyder svaret.

Ethvert præg af en ondsindet natur bør mødes med stridbarhed.

Intet er et større under end kærligheden selv.

De som er skyldige i den samme fejl, enes om at gøre deres fælles synd til en dyd.

Livet kan rumme mange velsignelser når man véd hvordan man skal tage imod dem.

Hvor legemet går, går skyggen også; således har sandheden følgeskab af falskheden.

Livet i verden er falsk, og de som elsker det, beruser sig i usandhed.

Intet falsk vil lykkes, og hvis det tilsyneladende lykkes vil udbyttet også være falsk.

Alt hvad der fremkalder længsel i hjertet, berøver det dets frihed.

Det mulige er Guds natur, og det umulige er menneskets begrænsning.

Det er når ånden opløftes skønheden opstår.

Een dyd kan holde stand mod tusind laster.

Ondskab der kommer til udtryk i en intelligent person, er som en giftig frugt der vokser af en frugtbar jord.

Uheld i livet betyder intet; den største vanskæbne er at stagnere.

Hensynsfuldhed opstår i hjertet og udvikles i hovedet.

Uanfægtethed er nøglen til livets hele sandhed.

Tilværelsen opdeles af modsætningsparrene.

Der er intet af dét vi tager i denne livets bazar, for hvilket vi ikke før eller siden må betale.

Diamanten skal slibes før dens lys kan skinne.

Hinsides godheden er sanddruheden som er en guddommelig egenskab.

En slet samvittighed berøver viljen dens kraft.

Dét svar som rykker spørgsmålet op med rode, er i sandhed inspireret.

En spøg oplyser intelligensen og jager de skyer af tungsind bort, som omgiver menneskets hjerte.

Hvis mennesket blot vidste hvad der er bagved dets fri vilje, ville det aldrig kalde det »min vilje« men »Din vilje«.

At tjene Gud vil sige at hver enkelt arbejder for alle.

Hvis du vil lodde dybden i et menneskes karakter, så stil det overfor dét som er dets største behov i livet.

Det er manglen på personlig magnetisme som får et menneske til at søge magnetisme i andre.

Kærlighed udvikler sig til harmoni, og af harmoni opstår skønheden.

Offervilje er kendemærket for gudsfrygt.

Det er Gud som, ved menneskets hånd, udtænker og udfører Sin særlige plan i naturen.

Som ild både kan varme og brænde maden, sådan forholder smerten sig til menneskehjertet.

Ethvert ønske øger menneskets kraft til at opfylde sit største ønske, som er alle sjæles mål.

Dét ord som ikke høres går tabt.

Hensynsfuldhed kendetegner de vise.

Troen på én selv må kulminere i troen på Gud, for tro er en levende værdi.

Menneskets holdning står tydeligt at læse i dets ansigtsudtryk.

Kun glæden er naturlig og opnås ved at man lever naturligt.

Sindet skal være éns lydige tjener; når det er herre over én, bliver livet vanskeligt.

Hver eneste erfaring, god eller dårlig, er et skridt fremad i menneskets udvikling.

Det nytter ikke at sige du kender sandheden; hvis du kendte sandheden, ville du være tavs.

Tilliden hos den som nærer tillid til en anden men ikke til sig selv, er værdiløs.

Menneskers lidelser er den kalden vi først må besvare.

Synden er olie til dydens ild.

Det første sandhedssøgeren må lære er at være sand-dru overfor sig selv.

Finfølelse er intelligensens kunst.

Folk bygger fire mure omkring deres idéer, for at deres tanker ikke skal undvige fra fængslet.

Det er nemt at blive lærer men vanskeligt at blive elev.

Sjælen enten ophøjes eller ødelægges under indflydelse af sin egen tanke, tale og handling.

I følelsen stiger kærligheden, i lidenskaben falder den.

Som gift i visse tilfælde forekommer at være nektar, sådan også det onde.

Hele livsforløbet er en rejse fra ufuldkommenheden henimod fuldkommenhed.

Enhver dyd er ganske enkelt et udtryk for skønhed.

Hver sjæl følger sin egen vej i livet; hvis du ønsker at følge en andens vej, må du låne hans øjne så du kan se den.

Svaret rummes i spørgsmålet; et spørgsmål eksisterer ikke uden et svar.

Den som lever i sine finere følelser, lever i himlen; når han omsætter dem i ord, falder han til jorden.

Menneskets personlighed afspejler dets tanker og handlinger.

Fornuft lærer man af verden som til stadighed forandres; men visdom hidrører fra livets væsen.

At finde træffende ord hvormed man kan udtrykke sine tanker er som at skyde tilmåls.

Et trofast liv sætter mennesket istand til at fatte Gud.

Hele tilværelsen er en kemisk proces; og kendskabet til de kemiske love den følger hjælper mennesket til at gøre tilværelsen lykkelig.

Mystikeren er sit eget domæne; over det hersker han som en konge.

Dét vand som renser hjertet, er den uafbrudt rindende strøm af kærlighed.

I dét øjeblik et menneske bliver ærligt, åbner en lige vej sig foran det.

Ingen kan være menneskelig og ikke begå fejl.

En ydmyget samvittighed slører ansigtets stråleglans.

Personlighedens udfoldelse er den menneskelige tilværelses egentlige formål.

Mennesket giver udtryk for sin sjæl i alt hvad det foretager sig.

Frem af det knuste hjertes skal kommer den genfødte sjæl.

I skønheden ligger det guddommeliges hemmelighed.

Der findes ingen bedre ledsager end ensomheden.

Den som forstår hvilken virkning hans handling har på ham selv, er begyndt at udvide sit syn på livet.

Livet er hvad det er; du kan ikke forandre det, men du kan forandre dig selv.

At være alene med sig selv er som at være sammen med en ven hvis venskab vil vare evigt.

Tale er tegn på liv; men tavshed er livet selv.

Den som ikke kan bevare en hemmelighed savner dybde; hans hjerte er som et kar med bunden i vejret.

Visdom opnås i ensomhed.

Ethvert ønske i livet har sit svar; var det ikke tilfældet, ville det skabte ikke fortsat have bestået.

Den for hvem livets formål er tydeligt er allerede på den rette vej.

I den fuldstændige udfoldelse af den menneskelige natur ligger opfyldelsen af livets formål.

Mennesket vansirer hvad Gud skaber; Gud knuser dét som mennesket skaber.

Alting er godt; men alting er ikke godt for alle mennesker, og ej heller rigtigt til alle tider.

Hvis ikke vi skal bygge vort håb på sandhed, på hvad skal vi da bygge?

Livet er fremadskriden, og at ophøre med at gøre fremskridt er død.

Sandheden er skjult i naturens hjerte; derfor er det naturligt at mennesket gemmer alt hvad der er kostbart.

Det falske ego er en falsk gud; når den falske gud er tilintetgjort kommer den sande Gud.

Den som elsker naturen er den sande gudsdyrker.

Den som tilbeder Gud og foragter mennesket, tilbeder Gud forgæves.

Vi giver efter for vore fejl ved passivt at betragte dem.

Når et menneske ikke lytter til os må vi vide det er fordi vi selv ikke tror vore ord.

Når en fejl bliver almindelig betragtes den af de fleste som det normale.

Kærligheden kan i begyndelsen kun leve når den bliver gengældt; men når den har nået sin fulde vækst, kan den stå på egne ben.

Kommercialismen er kronen og materialismen tronen for den ånd som nu behersker menneskeheden.

Uden humor er menneskelivet tomt.

Det er ikke flertallet beskåret at se livet som et hele.

Alle livets aspekter mødes og har sammen del i det centrale punkt, som er det guddommelige Sind.

Tålmodig udholdenhed er det stærkeste forsvar.

Alt dét som er godt og værdifuldt er vanskeligt at opnå.

Jo mere du gør ud af dine gaver, des mindre bliver værdien af dét som er uvurderligt.

Mangel på forståelse af den menneskelige natur er årsagen til alle konflikter og uoverensstemmelser.

Jo mere et menneske udforsker sig selv, desto større styrke finder det i sig selv.

Hemmeligheden ved livet er balance, og manglen på balance ødelægger livet.

Alt som hidrører fra Gud er bestemt for alle sjæle.

Det er ikke vor placering i livet men vor holdning til livet, som gør os lykkelige eller ulykkelige.

At vinde ved en andens tab lønner sig i virkeligheden ikke.

At tale visdom er meget lettere end at leve den.

Næstekærlighed betyder en udvidelse af hjertets område.

Alt hvad der ikke er tydeligt er en gåde; derfor er visdommen en gåde for den jævne tanke.

CHALAER

Den åndelige vejleder spiller Kupidos rolle ved at bringe de søgende sjæle nærmere Gud.

Sufien er tilbøjelig til at betragte alt fra to synspunkter: fra sit eget og fra en andens.

Den sande religion er, for sufien, sandhedens hav, og alle de forskellige trosformer er som dets bølger.

Ikke alle mennesker kan se den rene sandhed; kan mennesket se den, behøver det ikke længere nogen underviser.

Skaberen er skjult i sit eget skaberværk.

Den naturlige religion er skønhedens religion.

Det samme lys som er ild på jorden og solen på himlen, er Gud i den himmelske bolig.

Alle overgiver sig villigt til skønheden og nødigt til styrken.

Det skabte er ikke blot Guds natur men tillige Hans kunst.

Forfængelighed er den skjulte drivkraft bag enhver impuls som fremkalder både det værste og det bedste i mennesket.

Tid og rum er blot uendelighedens længde og bredde.

Det er anmassende af mennesket at kræve en forklaring på Gud i ord.

Blandt en million som tror på Gud, er der næppe én som gør Gud til en virkelighed.

Gudsidealet er skabelsens blomst, og virkeliggørelsen af sandheden dens duft.

Den sande gudsdyrker ser Hans person i alle former, og ved sin respekt for mennesket respekterer han Gud.

Skaberens skjulte ønske er hele skaberværkets hemmelighed.

Forfængeligheden er den samlede sum af alle handlinger i verden.

Skønheden er målet for hver eneste sjæls stræben.

Skønhed er kunstnerens liv, digterens tema, musikerens sjæl.

En charmerende personlighed er så værdifuld som guld og så liflig som vellugt.

En dansende sjæl viser sine yndefulde bevægelser i enhver af sine handlinger.

En charmerende personlighed er et pragtfuldt kunstværk og dertil levende.

Livet er det første man må betragte, og sandt liv er det indre liv, virkeliggørelsen af Gud.

Kristi sjæl er universets liv.

Moderen var Jesu overgangssten til gerningen som Kristus.

Gud taler til profeten på Sit guddommelige tungeomål, og profeten oversætter Hans ord til menneskenes sprog.

Profetiens vidnesbyrd er profetens personlighed.

Muhameds sande sværd var hans personligheds charme.

Som hele naturen er skabt af Gud, sådan er enkeltmenneskets natur skabt af det selv.

Når en kunstners personlighed optages i hans kunst, bliver den kunsten selv.

Forfængeligheden er en maske over det skjulte mål som tiltrækker enhver sjæl.

Forfængeligheden er skønhedens krone, og beskedenheden er dens trone.

Uden beskedenhed er skønheden død, for beskedenhed er skønhedens ånd.

Al skønhed tilsløres af naturen, og jo større skønheden er, des mere skjules den.

Den skønhed som beskedenheden skjuler afslører kunsten varsomt; med respekt for den menneskelige tilbøjelighed afslører den *den* skønhed som menneskenes konventioner skjuler.

Beskedenheden er et slør for de stores ansigt, for Gud selv er mest beskeden, Han som kun ses af dem som er Ham nærmest.

Gud lever i naturen og er levende begravet under de kunstige former der står som Hans gravmæle og skjuler Ham.

Naturen er selve det menneskelige væsen, derfor føler mennesket sig som ét med naturen.

På landet ser du Guds herlighed; i byen herliggør du Hans navn.

Sand kunst fjerner ikke mennesket fra naturen; tværtimod, den fører det nærmere til den.

Et godt omdømme er så skrøbeligt som skørt glas.

Et godt omdømme er en tillid som skænkes mennesket af andre mennesker, derfor bliver det hans hellige pligt at bevare det.

Enten må du skærme dit omdømme eller slet ikke bryde dig om det.

Dét menneske som ikke selv har noget omdømme, respekterer ikke en andens.

Et menneske uden karakter er en blomst uden duft.

I æresfølelsen er en guddommelig gnist skjult.

Kærligheden er nettet hvori hjerterne fanges som fisk.

Mens alle og enhver spørger medmennesket »Hvorfor?« stiller mystikeren sig selv dette spørgsmål.

Den rige er ofte blot sit skatkammers dørvogter.

Hvert menneske arver fra sine forældre ikke blot sit legeme men også sit sind.

Den usle søger altid en undskyldning for sin elendige tilstand.

I menneskets tilværelse rykkes der i det fra fire sider: af naturen, omstændighederne, loven og idealet.

Barnet som fødes på jorden er en landflygtig fra himlen.

Du skal aldrig drive spøg med en tåbe; kaster du en blomst efter ham, kaster han en sten tilbage.

Intet bånd kan binde dig hvis dit hjerte er frit.

At berolige hjertet er den sande alkymi som forvandler kviksølv til sølv.

I alle fremskridtets retninger er idealet kompasset som viser vejen.

Der er kun få store personligheder i verden, og endnu færre er de som kender dem.

Ingen som lever på jorden kan nå dit ideal, det gør kun én eller anden helt i en historie fra fortiden.

Den som du venter skal blive dit ideal vil vise sig at være dit ideal en dag når han er gået forbi dig.

Det sande ego fødes af det falskes aske.

Fordi du tilfældigvis kommer til at træde i mudder, behøver du ikke vedblivende følge den mudrede sti.

Den stoflige tilstand er en åndstilstand.

Et levende ord er livet selv.

De ord som oplyser sjælen er mere kostbare end ædelstene.

Alverdens rigdom er for lille en pris at betale for ét ord som får sjælen til at fænge.

Medfølelse bryder hjertets trængsel.

Virkeligt held har du haft når heldet er varigt.

En handling er tankens reaktion.

Fornuften er den ikke-troendes herre og den troendes tjener.

Når et ønske bliver en vedvarende tanke vil det en gang blive opfyldt.

Intet offer er for stort at yde for frihedens sag.

Til hvad nytte er din fornuft, du fornuftige, hvis den fylder dig med sorg over den gunstige lejlighed du har mistet?

Stå igennem livet fast som en klippe i havet, uanfægtet af de stadig stigende bølger.

Hvis du svigter dig selv, vil alle svigte dig.

Kærligheden bestiger livets bjerg fod for fod.

At opdage vildfarelsen er at afdække lyset.

Sandheden, når den siges oprigtigt, må visselig trøste det lyttende hjerte.

Et frugtesløst liv er et unyttigt liv.

Guld er dét som viser sig at være virkeligt hvadend det udsættes for.

Vil man gøre Gud forståelig må man selv skabe sig en gud.

Kun sandhed kan sejre; usandhed er tidsspilde og tab af energi.

Dét som begynder med bedrag, fremturer og munder ud i bedrag.

De vise siger med ét ord hvad de tåbelige ikke kan forklare med tusind ord.

Åndelig færdighed er det sande mål for enhver sjæl.

Jo flere mennesker du kan omgås, desto klogere er du.

Hvis du ønsker befrielse i livet, må du hæve dig over det indviklede og det konventionelle.

Det gør intet hvad du har mistet, så længe du ikke har mistet din sjæl.

Et eneste øjeblik af et oprigtigt liv er mere værd end tusind år af et liv i usandhed.

Det er brændende ord som stiger fra et flammende hjerte.

Pessimistens egen holdning bliver en hindring på hans vej.

Mangel på tålmodighed lader dyden sulte til døden.

Heldet forlener selv dét som er falsk med et skin af virkelighed.

Den øjensynlige død er sjælens egentlige fødsel.

At gøre sig bekymringer over andres fejl er en unødvendig tilføjelse til de bekymringer man gør sig over sine egne.

Den som behersker sit eget felt, behersker livet.

At fortrænge et ønske er at undertrykke en guddommelig tilskyndelse.

En fåmælt persons »ja« eller »nej« har større vægt og indflydelse end hundrede ord der kommer fra en snakkesalig person.

En sandhed som forstyrrer freden og harmonien er værre end løgn.

Ingen kan opretholde disharmoni i livet, skønt mange i deres uvidenhed hævder det.

Der skal tusind løgne til at bevise at en falsk udtalelse er sand; men selvom det lykkes vil løgneren i sidste instans vise sig at være usand.

Dét menneske bliver livets sejrherre, som lærer at kontrollere sin tunge, hvad angår både det den bør og det den ikke bør sige.

Når det er vanskeligt for de vise at dømme den værste synders handling, hvem andre end en tåbe ville da være rede til at dømme den fromme?

Det er en kunst at prædike; det er ikke nok at tale; mange kan sige sandheden som en smed slår på en ambolt med sin hammer.

Den første undervisning bærer én et skridt fremad i en retning man ikke kender.

Midler som rækker til de daglige fornødenheder er et større gode end velstand som blot øger livets kamp.

For at kunne forstå umiddelbart må man først forstå den symbolske betydning af forskellige ting og dernæst kunne udtrykke dem symbolsk.

Det er ikke en bestemt religion som gør mennesket til et åndeligt væsen; åndelighed afhænger af sjælens harmoni.

For alt kommer en tid, således også for sjælens udfoldelse; men hvor længe denne proces vil vare afhænger af den hastighed hvormed mennesket gør fremskridt i livet.

For at kunne nå sit ideal må mennesket først indse sin dårskab og, derefter, søge at blive bedre, i troen på at en forandring er mulig.

Alt må i begyndelsen skærmes mod ødelæggelsens fejende vinde, som den spæde plante først må opfostres i et drivhus.

Når det selv for det verdslige menneske er vanskeligt at leve i denne verden, hvor meget mere vanskeligt må det så ikke være for det åndelige menneske!

Når den troende som er uvidende hævder at han tror, oprører han den intelligente og gør ham derved til en ikke-troende.

Et selvisk menneske kan ikke forestille sig at nogen kan være uselvisk; derfor mistænker det den uselviske for at være falsk.

Sandheden er det lys som illuminerer hele tilværelsen; i dens lys bliver alle foreteelser tydelige, og deres sande natur åbenbares for synet.

Som vand er det rengørende og rensende element i den fysiske verden, så udfører kærligheden det samme hverv på de højere planer.

Det er overordentlig vanskeligt at udvikles og samtidig være i samklang med de uudviklede; det er som at blive draget opad og trukket nedad på samme tid.

Guds majestæt ses i naturen; men selv den største pragt i menneskelivet åbenbarer Ham kun *en miniature*.

Sufiens holdning til livet er at erfare det og dog forblive hævet over det; at leve i verden uden at lade verden eje ham.

Mennesket som menneskeligt væsen kan elske én, men dets sjæl er som lyset fra Gud istand til at elske ikke blot verden, men endog tusind verdner; for menneskets hjerte er større end hele universet.

Når mennesket skal vælge mellem sin åndelige og sin materielle fordel, viser det hvorvidt dets skat er på jorden eller i himlen.

Livet er en gunstig lejlighed, hvor mennesket ikke blot kan få opfyldt sine ønsker, men hvor også sjælens dybeste længsel kan stilles.

En ædel karakter er en medfødt egenskab hos mennesket, ligesom duften er det hos blomsten; det er en egenskab som ingen kan lære eller lære andre.

Det varer kun et øjeblik at falde fra himlen til jorden; men vil man hæve sig fra jorden til himlen, kan selv et langt liv være utilstrækkeligt.

Sand lykke er den kærlighedens kilde der springer frem af éns sjæl, og den som lader den kilde strømme bestandigt, under alle livets omskiftelser og i alle situationer, hvor vanskeligt det end kan være, vil eje en lykke som i sandhed er hans.

Et godt menneske der er stolt af sin godhed, forvandler sine perler til småsten; et ondt menneske som angrer kan forvandle sten til juveler.

Eet ord fra de sandt inspirerede besvarer hundrede spørgsmål og undgår forklaringens tusind unødvendige ord.

Hvis du lever i mindet om det forgangne, så drøm videre, slå ikke dine øjne op for det nuværende. Hvis du lever i det evige, skal du ikke bekymre dig for morgendagen. Men hvis du lever for den tid som skal komme, gør så alt hvad du kan for at berede dig på fremtiden.

Den nøgne sandhed alene er ikke nok; sandheden må forvandles til visdom. Og hvad er visdom? Visdommen er sandhedens klædebon.

Hvis du vandrer ad lysets vej og alligevel søger mørket, er det som om du drages mod begge jordens poler; du sønderrives mellem dem og kan hverken gå den ene eller den anden vej.

Kærligheden i sin fylde er en magt uden lige; den taler højere end ord, og der er intet mennesket er for svagt til at gøre, når kærligheden bryder frem af dets hjerte.

Glæde og sorg er forbundne. Var det ikke for glæden ville sorgen ikke være til, og var det ikke for sorgen, ville glæden aldrig kunne opleves.

Mennesket spekulerer over sin fortid og fremtid; hvor vidunderligt ville ikke dets liv være hvis blot det virkeliggjorde nuet!

Hvert øjeblik i livet er en chance, og den største chance er at kende chancens værdi.

At føle sig som discipel åbner blikket; at blive fyldt af denne ånd er yderst nødvendigt på éns rejse ad den åndelige vej.

Når det er så vanskeligt at bevise at sandheden er sand, hvor meget sværere må det da ikke være at bevise at det falske er sandt!

Skærsilden er den tilstand sindet gennemlever fra en tankes opståen til dens virkeliggørelse.

Det er mørket i vort eget hjerte, som, når det falder som en skygge på en andens hjerte, bliver til tvivl hos ham.

Sandhed undfanget af den modne sjæl finder udtryk som visdom.

Uegennytte behager ikke kun mennesket men Gud.

Det er bedre at sige nej end gøre noget uvilligt.

Ingen kærlighedsgave kan være mere værdifuld end et hensynsfuldt ord, for det højeste udtryk for kærligheden er agtelse.

Du må finde dit ideal i dig selv; intet ideal i livet viser sig at være varigt og sandt undtagen det ene du selv skaber.

Alt dét som lever er ånd; alt dét som dør er stof.

Først må du selv tro på dit ideal, hvis du ønsker andre skal tro på det; medmindre du selv respekterer dit ideal, vil andre ikke respektere det.

Magten koster som oftest mere end den er værd; den mand som opnår magt og ikke véd hvordan han bedst kan bruge den, vil før eller siden miste den, thi alt dét som holdes nede med magt, vil en skønne dag gøre oprør.

Mennesket viser sin storhed eller lidenhed ved den betydning han i livet tillægger de større eller mindre ting.

Godhed og ondskab er samtidig tilstede i den menneskelige natur; dog, når det ene er synligt er det andet skjult som foret i frakken.

I den stoffige tilstand når sjælen sin højeste virkelighed; derfor er det fysiske legeme nødvendigt for opfyldelsen af dens formål.

Der er ingen ende på bebrejdelser; ikke blot de der er langt væk eller de som står én nær, men endog lemmerne på éns egen krop vil en dag bebrejde én at de ikke har modtaget den rette omsorg og fulde pleje.

Der er mange idéer som beruser mennesket; mange følelser virker på sjælen som vin, men ingen vin er stærkere end uselviskhed.

Manglende ædelmodighed betyder at hjertets døre er lukkede; intet indefra når ud, og intet udefra kan trænge ind.

Der er intet på jorden eller i himlen som ikke er indenfor menneskets rækkevidde. Når Gud er indenfor dets rækkevidde, hvad kan så være udenfor?

Enhver sjæls søgen i denne verden er af en særlig art og er ejendommelig for den; og enhver kan bedst nå målet for sin søgen i Gud.

Menneskets individualitet finder udtryk i dets visdom og udmærker sig ved sammenligning; Gud, som er fuldkommen, er ufattelig for mennesket.

Følelsesudbrud tapper hjertet for en energi som, hvis den blev bevaret, ville være en styrke i sig selv.

Hvis et ønske ikke opfyldes betyder det at den som ønskede ikke vidste hvordan han skulle ønske; vanheld forårsages af motivets uklarhed.

Profetens personlighed er dét net hvori Gud indfanger de sjæle som flyger om i verden.

En kløgtig person med en skarp tunge er som en slange med giftige hugtænder; hans sarkastiske bemærkning er farligere end et skorpionstik.

Lad ikke dit omdømme falde i abers hænder; de vil betragte det nysgerrigt, håne det, le ad det og slå om det; til sidst vil de rive det i stykker.

Betro ikke din hemmelighed til djævelen, hvis du gør det, vil den som skulle have været din slave blive din herre.

Selvtillid er troens sande betydning, og i troen findes hemmeligheden ved opfyldelsen eller ikke-opfyldelsen af ethvert ønske.

Med tillid til Gud, med god vilje, selvtillid og en fortrøstningsfuld holdning til livet vil mennesket altid sejre, hvor vanskeligt det end måtte være.

Beskeden tavshed taler højere end dristige ord. Fyrværkeriet råber højlydt: »Jeg er lyset«, og slukkes i ét nu; diamanten som til stadighed skinner ytrer aldrig et ord om sit lys.

Det er ikke på grund af serviliteten hos dem der omgiver ham at kongen ophøjes; hans kongeværdighed skyldes at de holder ham i ære.

Alt eksisterende har sin modsætning, undtagen Gud; derfor kan Gud ikke forklares.

Vi skaber hver dag vor egen Gud, men kun Hans skikkelse kan vi forestille os, ikke Hans tilværelse, og vi gør således mange Guder af det ene Væsen.

Kun Gud er til, hvadenten man forestiller sig Ham som én Gud eller som mange Guder, thi alle tal er blot en udvidelse af tallet ét.

Når menneskehjertet bliver sig Gud bevidst bliver det som havet; det sender sine bølger ud til ven og fjende.

Sand åndelighed er ikke en hævdvunden religion eller tro; det er sjælen som forædles når den hæver sig over det materielle livs skranker.

Sandhed renser, den er smuk og den skænker fred; men hvad er sandhed? Sandhed er dét som ikke kan udtrykkes i ord.

GAMAKAER

Jeg anser mig for at være jævnbyrdig med alle, fordi jeg i mig selv har virkeliggjort den eneste Ene.

Alt dét som kan ophøje min stilling, det fornedrer mig i mine øjne; det eneste som ophøjer mig er hélt at glemme mig selv i Guds fuldkomne øjesyn.

Der er intet jeg betragter som for godt for mig eller for højt at stræbe efter; tværtimod forekommer alt mig opnåeligt nu da jeg har skuet Herren.

Intet finder jeg for ydmygende at gøre; og der er ingen stilling, hvor fornem den end er, som kan gøre mig stoltere end jeg allerede er i min Herres stolthed.

Kærlighed kan ikke opløfte mig og had ikke nedtrykke mig, for alting synes mig naturligt. Livet er for mig en drøm der uophørligt skifter, og når jeg fjerner mit virkelige selv fra det falske, kender jeg alt, og dog står jeg som en fremmed; således hæver jeg mig over alle livets omskiftelser.

Det er mig ligegyldigt om man roser mig så meget at jeg løftes fra jord til himmel, eller om jeg dadles så jeg styrter fra himlens højeste tinder mod jordens

slugter. For mig er livet et hav i stadig bevægelse, hvor gunstens og ugunstens bølger evindeligt stiger og falder.

At falde knuser mig ikke, ejheller gør det mig modløs; det gør det kun muligt for mig at stige til endnu højere sfærer i livet.

Jeg kunne ikke have glædet mig over Dydens skønhed hvis synden havde været mig ukendt.

Ethvert tab i tilværelsen er for mig som at kaste et gammelt klædningsstykke bort så jeg kan iføre mig et nyt; nye klæder har altid været bedre end gamle.

Jeg har lært mere af mine fejl end af mine dyder; hvis jeg altid havde handlet rigtigt ville jeg ikke have været et menneske.

Min intuition svigter mig aldrig, men heldet svigter mig hver gang jeg ikke lytter til den.

Tålmodighed er den lektie jeg lærte i samme øjeblik jeg betrådte jorden; lige siden har jeg forsøgt at praktisere tålmodighed, men der er stadig mere at lære.

Jeg dadler ingen fordi han forsynder sig, men jeg tilskynder ham heller ikke dertil.

Når jeg skænker andre glæde, føler jeg at det behager Gud, men forsømmer jeg noget menneske, véd jeg at Han dadler mig.

Hver sjæl står for mig som en verden, og min ånds lys bringer, når det falder på den, tydeligt alt hvad den rummer tilsyn.

Intet synes for godt, intet for slet. Jeg kender ikke længere til at skelne mellem helgen og synder, nu da jeg ser det eneste ene Liv åbenbart i alt.

Jeg betragter min handling overfor ethvert menneske som en handling overfor Gud; og ethvert menneskes handling overfor mig ser jeg som en Guds handling.

Så længe jeg handler efter min intuition, har jeg heldet med mig; men hver gang jeg følger en andens råd, farer jeg vild.

Jeg arbejder blot, uden at bekymre mig om resultater. Min tilfredsstillelse består i efter bedste evne at fuldføre dét hverv som er skænket mig; og jeg overlader virkningerne til årsagen.

Livet i verden interesserer mig stærkt, men ensomheden langt fra verden er min sjæls længsel.

Jeg føler mig hjemme når jeg er med mig selv.

Ved at agte ethvert menneske jeg møder tilbeder jeg Gud, og ved at elske hver sjæl på jorden føler jeg min kærlighed til Ham.

Der er intet i livet som glæder mig mere end at glæde andre; men det er vanskeligt at glæde alle.

Jeg er rede til at lære af dem som kommer for at undervise mig og villig til at undervise dem som ønsker at lære.

Jeg betragter enhver hindring på min vej som en opmuntring til at gå videre.

Jeg ønsker mig himmel eller helvede, ikke skærsilden.

Jeg har ikke til hensigt at belære mine medmennesker men at vise dem alt hvad jeg ser.

Priset være min landflygtighed fra Edens Have til jorden! Hvis jeg ikke var blevet uddrevet, ville jeg ikke have haft lejlighed til at sondere livets dybder.

I dét øjeblik jeg forlader denne jord, vil det ikke være antallet af tilhængere som fylder mig med stolthed; men den tanke vil trøste mig, at jeg har overgivet Hans budskab til nogle sjæle, og den følelse, at det hjalp dem gennem livet, vil skænke mig lykke.

Jeg er ikke kommet for at forandre menneskeheden; jeg er kommet for at hjælpe den videre.

Hvis nogen slår mit hjerte, knuses det ikke, det sprænges, og den flamme som opstår af det, bliver en fakkel på min vej.

Mine dybe suk stiger som råb fra jorden, og et svar lyder fra det indre som et budskab.

Jeg er en flodbølge på livets hav, som bærer mod kysten alle som kommer i min favn.

GAYATRI

SAUM

Lovet være Du, den Højeste Gud,
Almægtige, Allestedsværende, Alt-Gennemtræn-
gende,

Eneste Væsen.

Slut os i Dine Faderlige Arme,

Løft os fra jordens træghed.

Din Skønhed dyrker vi,

Til Dig overgiver vi os villigt,

Nådige og Barmhjertige Gud,

Al menneskehedens Ideal og Herre.

Dig alene tilbeder vi; efter Dig alene higer vi.

Opluk vore hjerter for Din Skønhed,

Oplys vore sjæle med Guddommeligt Lys,

O Du, den fuldkomne Kærlighed, Samklang og
Skønhed!

Altbeherskende Skaber, Du som opretholder os, Du
som dømmes og tilgiver vore brist,

Herre Gud over Øst, over Vest, over verdnerne over
og under os,

Og over de sete og usete væsner,

Lad Din Kærlighed og Dit Lys skinne på os,

Styrk vore legemer, hjerter og sjæle.

Brug os til dét formål Din Visdom vælger,

Og led os på Din Egen Godheds vej.

Drag os nærmere til Dig hvert øjeblik i vort liv,
Til Du ser genspejlet i os Din Nåde, Din Herlighed,
Din Visdom, Din Glæde og Din Fred.

Amen.

SALAT

Barmhjertige Herre, Mester, Messias, Du menneskehedens Frelser,

Vi hilser Dig ydmygt.

Du er den Første Årsag og den Sidste Virkning, det Guddommelige Lys og Ånden som leder os, Alfa og Omega.

Dit Lys er i alle former, Din Kærlighed i alle væsner: i en kærlig moder, en venlig fader, et uskyldigt barn, en hjælpsom ven, en inspirerende lærer.

Lad os genkende Dig ved alle Dine hellige navne og i alle Dine hellige skikkelser; som Rama, som Krishna, som Shiva, som Buddha.

Lad os kende Dig som Abraham, som Salomo, som Zarathushtra, som Moses, som Jesus, som Muhamed, og ved mange andre navne og skikkelser, kendte og ukendte for verden.

Vi tilbeder Din fortid; Dit nu oplyser dybt vor væren, og vi ønsker os Din velsignelse i tiden der kommer.

O Budbringer, Kristus, Nabi, Guds Rasul!

Du Hvis hjerte uophørligt er vendt mod himlen, Du kommer på jorden med et budskab, som en due fra det høje når Dharma forfalder, for at udsige dét Ord der er lagt i Din mund, som lyset fylder halvmånen.

Lad det Guddommelige Lys fra stjernen som skinner
i Dit hjerte genspejles i Dine tilbederes hjerter.
Giv at Guds Budskab må nå alverdens hjørner, op-
lyse og gøre den hele menneskehed til ét eneste
Broderskab for Gud, vor Fader.

Amen.

KHATUM

O Du, som er den fuldkomne Kærlighed, Samklang
og Skønhed,
Himlens og jordens Herre,
Åbn vore hjerter, så vi må høre Din Røst, som uop-
hørligt lyder fra vort indre.
Åbenbar for os Dit Guddommelige Lys, som er gemt
i vore sjæle, så vi må kende livet og vor forståelse
øges.
Barmhjertige, Nådige Gud, giv os Din store Godhed;
Lær os Din kærlige Tilgivelse;
Løft os over rang og stand og over de trætter som
adskiller menneskene;
Send os Din Guddommelige Ånds Fred,
Og foren os alle i Din Fuldkomne Væren.

Amen.

DOWA

Frels mig, Herre, fra de jordiske lidenskaber og de bånd som blinder menneskeheden.

Frels mig, Herre, fra magtens fristelser, berømmelsen, og rigdommen som holder mennesket borte fra Dit Herlige Åsyn.

Frels mig, Herre, fra de sjæle som kun stræber efter at gøre deres næste fortræd, og som glæder sig over en andens smerte.

Frels mig, Herre, fra misundelsens og skinsygens onde øje, som falder på Dine rigelige Gaver.

Frels mig, Herre, fra at falde i hænderne på jordens legesyge børn, så at de ikke bruger mig i deres lege; de kunne lege med mig for til sidst at tilintetgøre mig, som børn slår deres legetøj istykker.

Frels mig, Herre, fra al den uret som kommer af mine modstanderes bitterhed og af mine kærlige venners uvidenhed.

Amen.

NAYAZ

Elskede Herre, Almægtige Gud!

Ved solens stråler,

Ved luftens bølger,

Ved det Alt-Gennemtrængende Liv i rummet,

Rens og genopvæk mig, og jeg beder Dig:

Helbred mit legeme, mit hjerte og min sjæl.

Amen.

NAZAR

O Du, som styrker vort legeme, vort hjerte og vor sjæl,

Velsign alt dét vi modtager i taknemlighed.

Amen.

RAGAER

Dit lys har illumineret mit sinds mørke kamre; Din kærlighed er rodfæstet i mit hjertes dyb; Dine øjne er min sjæls lys; Din kraft virker bag min gerning; kun Din fred er mit livs hvile; Din vilje virker bag alle mine impulser; Din stemme er hørbar i ordene jeg taler; Dit eget billed er mit ansigt. Mit legeme er blot et dække over Din sjæl; mit liv er selve Dit åndedræt, Elskede, og mit selv er Dit eget væsen.

Du skænker vin i mit tomme bæger, hvorend vi mødes, på bjerge og i dale, på de højeste tinder, i de ufremkommelige skove og i de gølge ørkener, på det larmende havs kyster og på den venlige flods bredder; og i mit hjerte opstår en ujordisk lidenskab, den himmelske fryd.

Du har vundet mit hjerte tusinde gange; Du kommer i mange forskellige forklædninger, men i hver forklædning er Du den Eneste. Hvem lader sig ikke betage af den stråleglans Du med Din snilde har tændt på jordens ansigt: I dette udbud af skønhed, skinner Du hyllet i talløse dragter. Din alene er al denne skønhed, Du skinner og bliver dog ikke tiltrukket af Din egen stråleglans. På livets scene optræder Du snart som ven og snart som fjende, men

kun Du ser i sandhed dette pragtfulde spil. Så længe har jeg søgt Dig, Elskede, og nu omsider har jeg fundet Dig, O Du som vandt mit hjerte, og ved at finde Dig har jeg mistet mig selv.

Lad mig føle Dine arme om mig, Elskede, mens jeg vandrer så langt fra mit hjem. Lad mit hjerte forvandles til Din lut. Når jeg hører Din sang, kaldes min sjæl tillive. Lad min jomfrusjæl danse ved Dit hof, min Indra; den lidenskab den ejer brænder alene for Dig. Å, lad mig hælde mit hoved til Dit bryst; når Dine arme omslutter mig strejfer mine fødder paradiset.

I hvilken retning jeg end ser får jeg øje på Dit ansigt, Elskede, dækket af mange slør. Den magiske kraft i mine stadigt søgende øjne løftede sløret for Dit glødende ansigt, og Dit smil besejrede mit hjerte tusinde gange. Stråleglansen fra Dit gennemborende blik har oplyst min formørkede sjæl, og se! nu skinner den klare sol overalt.

I dagens klarhed og i nattens mørke — hvad lærte Du mig ikke! Du har lært mig hvad det falske er og hvad der kaldes sandt. Du har vist mig livets hæslige ansigt, og Du har løftet sløret for livets skønne åsyn. Du lærte mig visdom og førte mig ud af uvidenhedens tætte mørke. Du lærte mig eftertanke i mine tankeløse øjeblikke. Du leger skjul med mig, Elskede Herre og Mester! Du lukker mine øjne til, og Du åbner dem.

Når vi befinder os ansigt til ansigt, Elskede, véd jeg ikke, om jeg skal kalde Dig mig, eller mig Dig! Jeg ser mig selv når Du ikke står for mit blik; når derimod jeg skuer Dig er mit selv ikke at øjne. Når Du er alene med mig, er det min store lykke, men når jeg slet ikke er tilstede, kender min glæde ingen grænser.

Din hvisken i mit hjertes øren bringer min sjæl i ekstase. Glædens bølger som stiger fra mit hjerte, former et net hvori Dit levende Ord kan gynges. Mit hjerte, døvt for alt andet, afventer tålmodigt Dit Ord. O Du, som mit hjerte hæger om, taler atter til mig; Din stemme opløfter min ånd.

Når Du står for mig, Elskede, hæver jeg mig på vinger, og min byrde bliver let; men når mit lille selv løfter sig for mine øjne, falder jeg til jorden med hele dens vægt over mig.

Dine magiske bevægelers ynde får min sjæl til at danse, og mit hjerte trommer rytmen til Dine dansetrin. Dit ansigts sødme præger min sjæl, O mit hjertes Besejrer, og skjuler alt synligt for mit blik. Mit hjerte gentager tusinde gange musikken du spiller på Din fløjte; den bringer min sjæl i samklang med hele universet.

Jeg vover ikke at løfte blikket for at skue Dit herlige åsyn; jeg sidder stille ved mit hjertes sø og betragter Dit billed genspejlet dér.

Du skænker mig Din kærlighed, og Din fortryllende skønhed vinder mit hjerte. Når jeg nærmer mig Dig, min Elskede, siger Du til mig: »Rør mig ikke.«

Jeg klynger mig til Dig med barnets tro og bærer Dit smukkeste billed i mit hjerte. Jeg søgte tilflugt ved Dit bryst, Elskede, og jeg er tryk når jeg mærker Dine arme om mig.

Hvordan skal jeg takke Dig, min Konge, for Dine rige gaver? Hver gave Du skænker mig, gavmilde Herre, er uvurderlig. En flamme skød op fra gnisten i mit hjerte da Du blidt pustede til den. Du hører selv min svageste hvisken; Du har lært mig Dit eget sprog og at læse bogstaverne Din pen har skrevet.

Jeg kalder Dig min Konge når jeg tænker på mit boblelignende selv; men når jeg tænker på Dig, Elskede, kalder jeg Dig mig.

Hvordan kan jeg takke Dig for Din nåde og barmhjertighed, O min sjæls Konge? Hvad gjorde Du ikke for mig da jeg vandrede ene gennem ørkenen, gennem nattens mulm? Du kom med Din tændte fakkell og lyste på min vej. Gennemisnet af verdens hårdhertethed søgte jeg tilflugt hos Dig, og Din uendelige kærlighed vederkvægede mig. Jeg bankede på Din port da jeg intet svar kunne finde i verden, og Du besvarede glad mit knuste hjertes kalden.

Jeg søgte men kunne ikke finde Dig; jeg kaldte højt på Dig da jeg stod i minareten; jeg ringede med

tempelklokken ved solopgang og solnedgang; jeg badede forgæves i Ganges' vande; skuffet vendte jeg hjem fra Ka'baen; jeg søgte Dig på jorden; jeg søgte Dig i himlen, Elskede, men endelig har jeg fundet Dig skjult som en perle i mit hjertes muslingskal.

Tusind gange ville jeg gladelig dø hvis jeg derved kunne være i Din ophøjede nærhed. Var det et giftbæger Din elskede hånd rakte mig, ville jeg foretrække den gift for nektarskålen. Jeg priser støvet under Dine fødder, mit Kostelige Klenodie, højst af alle de skatte jorden ejer. Kunne mit hoved røre Din boligs jord, ville jeg stolt give afkald på Khusrus krone. Gladelig afslog jeg al den glæde jorden byder mig, blot jeg kunne bevare Din smerte i mit følende hjerte.

Et øjeblik liv levet hos Dig er mere værd end mange års liv i Dit fravær.

Jeg glemmer min evindelige sorg når Du kaster Dit blik på mig. Da eksisterer tiden ikke; et glimt af Dit herlige billed gør mig evig.

Det er Dig som er min stolthed; når jeg erkender mit selvs begrænsning, føler jeg at jeg er det ringeste af alle levende væsner.

O Du, min livsplantens frø, Du lå så længe gemt i min sjæls blomsterknop; men nu er Du synlig, Du mit livs frugt, efter at mit hjerte har blomstret.

Lad mig vokse stille som en stum plante i Din have, så at en dag mine blomster og frugter kan synge legenden om min tavse fortid.

Din musik får min sjæl til at danse; i vindens susen hører jeg Din fløjte; havets bølger slår rytmen til mine dansetrin. Overalt i naturen hører jeg Din musik blive spillet, Elskede; min sjæl taler, mens den danser, om sin glæde i sang.

Dit smil har kaldt mit døde hjerte tillive påny; jeg dør når Dit magiske blik er skjult, og lever når det åbenbares.

Å skænk mig endnu et bæger, O Saki, som jeg vil sætte højere end hele dét liv jeg har levet.

SURAER

Velsignet er den som i livet har fundet sit livs formål.

Velsignet er den som dvæler i sin sjæls bolig.

Velsignet er den som hører råbet fra sit hjertes minaret.

Velsignet er den der ser sin sjæls stjerne som havnens lys kan ses fra havet.

Velsignede er de uskyldige som tror og som er tilidsfulde.

Velsignede er de som kæmper for sandheden og ikke bliver trætte.

Velsignede er de som frygter at forvolde en anden blot den mindste skade, i tanke, ord eller gerning.

Velsignede er de uegennyttige venner og de hvis motto i livet er bestandighed.

Velsignede er de som skjuler andres brist selv for deres eget blik.

Velsignede er de stolte i Gud, for de skal arve Himmerige.

Velsignede er de som villigt opofre sig af et kærligt hjerte.

Sandelig, dét hjerte som hæger om Guds kærlighed, vil blive kronet med herlighed på den yderste dag.

Sandelig, dét hjerte som til stadighed gentager det Hellige Navn vil blive opløftet.

Sandelig, dét hjerte som genspejler det guddommelige Lys, er opløst.

Sandelig, dét hjerte som hører det guddommelige Ord, bliver befriet.

Sandelig, dét hjerte som modtager den guddommelige Fred, bliver velsignet.

Sandelig, velsignelsen er for alle sjæle; thi hver sjæl, hvemend den tilbeder, hvadend den tror, tilhører Gud.

Sandelig, den som elsker og ikke kræver sin kærlighed gengældt er at misunde.

Sandelig, det er sandheden alle sjæle søger.

Sandelig, den som nærer håb, vil nå sit mål i livet.

Sandelig, livet er en stadig kamp, og den alene er sejrrig, som har besejret sig selv.

Sandelig, alt hvad der fører til lykke, er godt.

Sandelig, den som agter de menneskelige følelser, er et åndeligt menneske.

Sandelig, dét menneske som mestrer verden, er større end verden; men den som verden behersker er mindre.

At virkeliggøre den åndelige tilstand er at stemme
sindet efter en større tonhøjde.

Skyggen er tydelig og er dog ikke til; det gælder
også det onde.

Det er flammens tunge som taler sandhed, ikke kødets
tunge.

Troen når hvad fornuften ikke mægter at strejfe.

Der er en grænse for hvor forsigtigt man lever sit
liv; og grænsens horisont er éns tillid til Gud.

Solglasset genspejler solens hjerte; det dybsindige
hjerte genspejler de guddommelige egenskaber.

Varigheden af éns åndelige udvikling afhænger af
éns livs rytme.

Alt dét man søger i Gud, så som lys, liv, styrke, glæde
og fred, er at finde i sandheden.

Sandheden er Guds vidnesbyrd; og Gud er sand-
hedens vidnesbyrd.

Så stor er ligheden mellem løgn og sandhed, som
den er imellem personen og hans skygge, hvor for-
skellen er, at mens den ene har liv så har den anden
det ikke.

Sandelig, når mennesket hæver sig over jorden, ligger
jorden for dets fødder; men falder mennesket ned
under jorden, så er jorden over dets hoved.

Sandelig, sjælen fødtes ikke, dør ikke, har ingen be-
gyndelse og ingen afslutning; synden kan ikke røre
den, ej heller kan dyden ophøje den; den har altid
været og vil altid være, og alt andet er kun et dække
over den, som en kuppel over lyset.

Når mennesket lukker læberne til, begynder Gud at
tale.

Der er ingen anden lærer end Gud; af Ham lærer
vi alle.

På sin færd kommer sjælen til et plan hvor den ud-
bryder: »Jeg er sandheden.«

Det er at foretrække for al den rigdom vi har tjent
og for alle de venner vi har vundet gennem livet,
at vor samvittighed i dét øjeblik vi forlader jorden
siger: »Du er tro.«

At virkeliggøre den åndelige tilstand er at opdage
den Fuldkomne som formes i hjertet.

Selvets vilje er åndens styrke; men når det falske ego
udtrykker sin vilje, løftes sjælen ikke men falder.
Ånden kan med rette være egenrådig når først sjælen
er udfoldet. »Velsignede er de fattige i ånden.«

TALÆR

Tavshed tjener som en lås på læberne af de letbevægelige; som en hindring mellem to hjerter der er skilt fra hinanden; som et værn for den vise mellem tåber; for den uoplyste overfor den belæste som et slør for ansigtet.

Nogle er herrer over heldet, og andre er dets slaver; den som går igennem livet og ikke ænser heldet, ham følger det; den som forfølger heldet, ham undgår det.

Kærlighed fra himlen er tilgivelse, fra jorden tilbage.

Den som gengælder mindre godt med mere godt, er et godt menneske; den som gengælder mere godt med mindre godt, er selvisk; den som søger at give efter samme mål som han får, er en praktisk person; men den som gengælder ondt med godt er en helgen.

Den som gengælder mere ondt med mindre ondt, er almindelig; den som søger at give ondt for lige meget ondt, er ond; den som gengælder mindre ondt med mere ondt, er en djævel; men den som gengælder godt med ondt, for ham findes der intet navn.

Den som sørger for ikke at blive narret af en anden, er kløgtig; den som ikke tillader at en anden narrer

ham, er vis; den som lader sig narre af en anden, er en tåbe; men den som bevidst lader sig narre viser, at han har en helgens karakter.

Hvis du ønsker at folk skal adlyde dig, må du lære at adlyde dig selv; hvis du ønsker at folk skal tro dig, må du lære at tro på dig selv; hvis du ønsker at folk skal respektere dig, må du lære at respektere dig selv; hvis du ønsker at folk skal have tillid til dig, må du lære at have tillid til dig selv.

Det er oprigtigheden der viser om et menneske er ægte, hjertets godhed om det er ædelt, dets tolerance om det er klogt, dets standhaftighed igennem livets evigt forstyrrende påvirkninger om det er stort.

Han er tapper, som modigt oplever alt; han er en kryster, som er bange for at gå et skridt i en ny retning; han er tåbelig, som flyder på indfaldets og fornøjelsens tidevandsbølger; han er vis, som oplever alt men ikke viger fra den vej der fører ham til målet.

Fangevogteren er værre stillet end fangen selv; mens fangens legeme er i fangenskab, er fangevogterens sind i fængsel.

Livet er en reel handel hvor alt til sin tid bringes i orden. For alt hvad du tager fra det, må du før eller siden betale prisen. For nogle ting må du betale forud; for andre betaler du ved modtagelsen; og for atter andre senere, når regningen præsenteres.

Herre er den som er herre over sig selv; lærer er den som underviser sig selv; regent er den som regerer over sig selv, og hersker er den som behersker sig selv.

Den som er bange for en last, er undergivet lasten; den som er forfalden til en last, er dens fange; den som gør sig bekendt med en last, er lastens elev; den som tager ved lære af en last, overvinder den og hæver sig over den, er mester og sejrherre.

Tåben spiser mere end han kan fordøje; samler en større byrde end han kan bære; skærer den gren af træet som han sidder på; og spreder torne på sin egen vej.

Den som siger: »Jeg kan ikke tåle«, viser sin lidenhed; den som siger: »Jeg kan ikke modstå«, viser sin svaghed; den som siger: »Jeg kan ikke omgås«, viser sin begrænsning; den som siger: »Jeg kan ikke tilgive«, viser sin ufuldkommenhed.

Den som har svigtet sig selv har svigtet alle; den som har besejret sig selv har besejret alle.

Lykkelig er den som er god mod andre, og ynkelig er den som venter godt af andre.

Kærlighed der udvikles er som det ferske vand i den strømmende flod, men kærlighed der står stille er som det salte vand i havet.

Af dem som søger Gud er der to typer: de som skaber Ham og de som skæmmer Ham.

Enhver tanke, tale og handling som er naturlig, sund og kærlig er en dyd; alt dét som savner disse egen-skaber, er synd.

Det er dumt at lade sig bedrage af andre; det er klogt at se alt, at forstå alt og dog at vende sit blik fra alt som ikke bør ses.

Det er mennesket som forårsager sin egen død; dets sjæls bestemmelse er at leve evigt.

At leve er at være fange; døden er udfrielsen.

Troen på Gud er olien, kærligheden til Gud er gløden, og Guds virkeliggørelse er flammen i det guddommelige Lys.

Den første fødsel er menneskets fødsel; den anden fødsel er Guds fødsel.

Hvad Brahma bruger mange år til at skabe, nyder Vishnu på en dag, og Shiva tilintetgør det på et øjeblik.

Held medfører held, og uheld følger uheld.

Det er let at knytte sig til én, men det er vanskeligt at gøre sig fri.

Det gode priser det gode, men det onde bekæmper det onde.

At kæmpe med et andet menneske fører til krig, men at kæmpe med sit eget selv bringer fred.

Slanger yngler under tronen, og skorpioner formerer sig under kronen.

Er du skarpsindig og intelligent, så er det naturligt; men er du ligefrem og vis, så er det et mysterium.

Vi må glemme fortiden, overvåge nutiden og forberede fremtiden.

Man kan bryde sig vej gennem bjerge, man kan sejle tværs over havet, man vil kunne rejse gennem luften; men der findes ingen måde hvorpå man kan påvirke et menneske med en forhærdet karakter og et forstokket livssyn.

Hvad videnskaben ikke kan opklare, kan kunsten antyde; dét som kunsten antyder i tavshed, udtaler poesien højlydt; men dét som poesien ikke evner at forklare med ord, kan musikken udtrykke.

Den som ikke lader en anledning til at gøre noget godt gå fra sig, er god; den som straks udnytter en sådan anledning, er endnu bedre; men den som til stadighed søger en anledning til at gøre godt, er vel-signet blandt mennesker.

Den som appellerer til det menneskelige intellekt, banker på den menneskelige hjernes port: han er taler. Den som appellerer til de menneskelige følelser, træder ind i menneskenes hjerter: han er forkynder. Men den som trænger ind til sine tilhøreres ånd, er en profet som altid vil forblive i deres sjæle.

Lidenskaben er røgen, og følelsen er gløden i kærlighedens ild; uselvisheden er flammen som oplyser vejen.

Den som har givet ud på sig selv har opbrugt, den som har samlet har mistet, men den som har givet andre, har bevaret sin rigdom for bestandig.

Den som ikke kender sandheden, er et barn; den som søger sandheden, er ung; men den som har fundet sandheden, er en gammel sjæl.

Vær tilfreds med dét du ejer i livet; vær taknemlig for dét som ikke tilhører dig, for det betyder færre bekymringer; men søg at opnå hvad du behøver, og få det bedste ud af hvert af din tilværelses øjeblikke.

Klippen kan hugges til og slibes; hårdt metal kan smeltes og formes; men tåbens sind er dét materiale som er vanskeligst at forarbejde.

Fra kærlighedens legeme hidrører gensidigheden; fra kærlighedens hjerte hidrører trangten til at gøre godt; men i kærlighedens sjæl opstår forsagelsen.

Gør dit hjerte så blødt som voks så at det kan nære medfølelse for andre; men gør det så hårdt som klippeblokken så det kan bære de slag det udsættes for.

Frihedens vej fører til fangenskabets mål; det er disciplinens vej som fører til frihedens mål.

Nutiden er en genspejling af fortiden, og fremtiden er nutidens ekko.

Styrke øger styrken, og svaghed skaber større svaghed.

Oversættelsen er idéens genfødsel, og fortolkningen er dens sjælevandring.

Den bekymrer sig forgæves, som tænker: »Hvorfor er andre ikke som de burde være?» Men den hvem det bekymrer at han selv ikke er som han burde være, er på det rette spor.

Den som bekæmper sin natur for idealets skyld, er en helgen; den som underordner sit ideal virkeliggørelsen af sandheden, er herre.

For en englelig sjæl betyder kærligheden herliggørelse; for en *jinn*-sjæl betyder kærligheden beundring; for en menneskelig sjæl betyder kærligheden hengivenhed; for en dyresjæl betyder kærligheden liden-skab.

Den lever, hvis medfølelse er vågen, og den er død, hvis hjerte sover.

Hvad du skaber i blinde ødelægges af din intelligens, og hvad din fornuft skaber ødelægges af din uvidenhed.

Mennesket er sit eget eksempel; for det falske menneske er alt falsk, og for det sandfærdige er alt sandt.

TANAER

Soldugg, hvordan kan det være at ethvert insekt dør så snart det kysser dig?

– Jeg holder så meget af det at jeg fortærer det.

Soldugg, hvor har du lært den filosofi?

– Engang var der en røst som sagde til mig: »Jeg er kærligheden og jeg er livet, og hver den der kommer til mig, omfavner jeg og forvandler til mit eget væsen.«

Svaleurt, hvad betyder du?

– Jeg er et lille lys på jorden.

Rosenknop, hvad bestilte du hele natten?

– Med foldede hænder bad jeg himlen åbne mit hjerte.

Åkande, hvad symboliserer du i din hvide klædning?

– Renheden i denne søs hjerte.

Tulipan, hvorfor har du åbnet dine læber?

– For at fortælle dig hvad jeg har lært i stilheden.

Hvad har du lært?

– At gøre mig selv til et tomt bæger.

Orkidé, hvad står dine kronblade for?

– Dansens yndefulde bevægelser.

Hvad udtrykker din dans?

– Jordens hyldelse til himlen.

Små tusindfryd, hvorfor holder I jer så tæt ved jorden?

– Fordi jorden er alle dødelige væsners hjem.

Små tusindfryd, hvilket evangelium forkynder I?

– Velsignede er de sagtmødige, for de skal arve jorden.

Små tusindfryd, hvad er formålet med jeres liv?

– At afspejle himlen på jorden.

Små tusindfryd, hvad er jeres daglige pligt?

– At trøste de hjerter man træder på.

Små tusindfryd, hvad bestiller I her på kirkegården?

– Vi tilbeder Gud ved at bøje os for fødderne af Hans skabninger.

Kaktus, hvorfor er du besat med torne?

– Jeg er det ondsindede menneskes tunge.

Kaktus, hvorfor er din stængel så fuld af torne?

– Jeg er misdæderens hånd.

Kaktus, hvorfor har du også torne på bladene?

– Jeg er den ondes hjerte som fryder sig over at gøre andre fortræd.

Smukke tornebuske, hvem er I?

– Vi er de små lygter på din vej.

Men hvorfra har I fået jeres stikkende torne?

– Blomsterne fra det høje, tornene fra jorden.

Rosenbusk, hvad er du, ven eller fjende?

– Jeg er begge dele, for mine blomster er en vens kærtegn, og mine torne en fjendes brod.

Hvedekorn, hvorfor vokser I så tæt ved siden af hverandre?

– Enhed er vor styrke; derfor er det du søger din næring i os.

Palmetræ, hvad tilkendegiver dine udstrakte hænder?

– Når jeg beder løfter jeg hænderne mod himlen, hvorefter jeg rækker velsignelsen videre til jorden.

Fyrretræer, hvad er I?

– Vi er genfærd af vismænd som foretrak at våge om natten i skovens ensomhed fremfor at leve i verden.

Fyrretræer, hvad tilkendegiver jeres grene?

– Himlens udstrakte hænder der velsigner jorden.

Fyrretræer, til hvad er I skabt?

– Vi er templer rejst for dem som tilbeder Gud i naturen.

Fyrretræer, fortæl mig jeres livs hemmelighed.

– Vi er skygger af korsfæstede sjæle som tålmodigt afventer udfrielsens time.

Tørre ved, hvorfor brænder man dig?

– Fordi jeg ikke længere kan bære frugt.

Tordenbyge, hvad har fremkaldt dit følelsesudbrud?

– Min lidenskab for jorden.

Fuldmåne, hvor drager du hen henfra?

– Jeg trækker mig tilbage.

Hvorfor trækker du dig tilbage når du netop har nået din fylde?

– For at gøre mig til en tom skål så jeg kan blive fyldt påny.

Kirkeklokke, hvad er det du gentager?

– Guds hellige Navn som toner gennem hele mit væsen.

Kirkeklokke, hvad forkynder du?

– Jeg forkynder at ethvert hoved der toner som mit, udbreder Guds budskab til alverden.

Kirkeklokke, hvad sætter dig i bevægelse?

– Guds ord.

Røgelse, hvad hviskede du under gudstjenesten.

– Ingen bøn kan nå Gud medmindre den stiger fra et glødende hjerte.

Røgelse, hvad prædikede du i kirken?

– Den som udholder smerte for andres skyld skal hæve sig fra den dødelige verden til udødelighedens sfærer.

Røgelse, hvad betyder din vellugt?

– Min vellugt bærer vidne om min selvopofrelse.

Røgelse, sig mig, hvilken moral ligger gemt i din natur?

– Når mit hjerte tåler ildprøven, åbenbares min skjulte egenskab.

Røgelse, fortæl mig dit væsens hemmelighed.

– Den som elsker Gud, og hvis dybe suk stiger og spreder deres vellugt til alle sider, hans hjerte er jeg.

Penge, hvem er I?

– Vi er hjerternes segl; dét hjerte vi én gang har forseglet kan kun elske os.

Når I forlader jeres elsker, hvad bliver der så af ham?

– Vi efterlader et mærke på vor tilbeders hjerte, og det vil altid være som et åbent sår.

Penge, hvad er jeres største lyst?

– At vandre fra hånd til hånd.

Hvor har I hjemme?

– I vor tilbeders hjerte.

Hvor yngler I?

– Hvor vi modtages med varme.

Hvor tager I varigt ophold?

– Hvor man forguder os.

Penge, hvem opsøger I?

– Den som opsøger os.

Penge, hvem adlyder I?

– Den som har hævet sig over os; vi bliver hans trælle og smuldrer til støv for hans fødder.

Djævel, hvor tager du ophold?

– I tvivlende øjne, i den skarpe tunge, i en sladrende mund, i nysgerrige øren, i ubeskæftigede hænder, i rastløse fødder, i et lastefuldt legeme, i det skæve sind, i et bittert hjerte og i den formørkede sjæl.

Djævel, hvordan ytrer du dig?

– I blinkende øjne, i spotske smil, i bidende ord og i falske tårer.

Hvorfor, hvad er du?

– Jeg er det hungrige sinds råb.

Hvorfor, hvad betyder du?

– Jeg er den som banker på en lukket dør.

Hvorfor, hvad står du for?

– Uglen som ikke kan se dagen.

Hvorfor, hvad lider du af?

– Sindets irritation.

Hvorfor, hvilke kår lever du under?

– Jeg er lukket inde i et mørkt kammer.

Hvorfor, hvor længe skal du holdes i fangenskab?

– Hele natten.

Hvorfor, hvad venter du så ivrigt på?

– Daggryet.

Hvorfor, du skjuler selv dét svar du søger.

Tændstik, hvad sagde du da jeg strøg dig?

– Hvorfor?

VADAN

INDHOLD

Alapaer.....	99
Alankaraer.....	101
Suraer.....	118
Ragaer.....	120
Tanaer.....	127
Gamakaer.....	132
Boulaer.....	136
Talaer.....	151
Gayatri.....	161
Chalaer.....	164

ALAPAER

Er kærlighed nydelse, er kærlighed munterhed: Nej, kærlighed betyder en stadig længsel; kærlighed betyder at være udholdende, ikke at blive træt; kærlighed betyder tålmodigt at håbe; kærlighed betyder villigt at give afkald; kærlighed betyder vedblivende at tage hensyn til den elskedes glæde og mishag, for at elske er at overgive sig hélt til *dens* vilje, som ejer éns hjerte; det er kærligheden som lærer mennesket: Du, ikke jeg.

Kærlighed som hører op er en skygge af kærligheden; den sande kærlighed begynder ikke og hører ikke op.

Når Han slår dig, sker det måske ved din bedste vens hånd; og når Han kærtegner dig kan det ske ved din argeste fjendes hånd.

Lad mod være dit sværd og tålmod dit skjold, soldat.

Udstrakte rum, mit hjertes moderskød, undfang min tanke og bring mit ønske til verden.

Enhver sjæls længsel er Jeg; hvert hjerte hører Min kalden; alle føler Min tilskyndelse, Min ven såvel som Min fjende.

Mine tanker har Jeg sået i dit sinds jord; Min kærlighed har gennemtrængt dit hjerte; Mit ord har Jeg lagt i din mund; Mit lys har illumineret dit hele væsen; Mit hverv har Jeg lagt i din hånd.

Vi har skabt alle former for at fuldkommengøre menneskets billede.

En dag mødte jeg Herren ansigt til ansigt, og idet jeg knælede for Ham spurgte jeg: »O Barmhjertighedens Konge, sig mig, er det Dig som straffer synderen og belønner den retskafne? »Nej,« sagde Han smilende, »synderen nedkalder selv straffen over sit hoved; den retskafne modtager sin løn.«

ALANKARAER

Intet nok så betydningsfuldt kan sidestilles med dig, mit hemmelighedsfulde selv; og dog kan det være du ikke ville vise dig det mindste af dine løfter værdig.

Løft sløret fra Dit ansigt, Elskede, så at jeg kan betragte Dit herlige blik.

Udvid mit hjerte, Herre, gør det så favnende som himlen, så at hele kosmos kan genspejles i min sjæl.

Hvorhen Du end vil kaste Dit blik, Elskede, dér vil en ny sol stå op.

Løft min sjæl, O blide brise, og bær den til den Elskedes bolig.

Lad mit hjerte genspejle Dit lys, O Herre, som solen genspejles i en vandpyt.

Når jeg ser Dit herlige billed, bevæges jeg til ekstase, Elskede: bølger stiger i mit hjerte, og mit hjerte forvandles til et hav.

O rosenknop, når du brister fornemmer jeg min Elskedes åsyn.

Din fremtrængen gennem uvejret, Elskede, vækker mine dybeste lidenskaber.

Jeg hører, Herre, Din stumme kalden i naturens op-højethed.

Lysen er Dit ansigt, og skyggen er Dit bryst, Elskede.

Kærlighed, jeg véd ikke om jeg skal kalde dig min fjende eller min ven. Du bærer mig til den højeste himmel, og du kaster mig dybt ned i underverdenens inferno. Du fører mig på vildspor, og dig alene er det som leder mig ind på den rette vej. Fra dig, O Kærlighed, lærer jeg alle dyder, og du er oprindelsen til alle mine skrøbeligheder. Kærlighed, du er forbandelse og lyksalighed på samme tid.

Mit hjerte, vær samlet som rosen med alle dens kronblade.

Dit nådige blik får solen til at stå op i mit hjerte, Elskede; og når Du vender blikket bort, går solen ned.

O berusende duft som kommer fra hendes bolig, du bevæger min sjæl til ekstase.

Jeg har elsket i livet, og jeg er blevet elsket.

Jeg har drukket af skålen med gift i kærlighedens hænder, som var det nektar jeg drak, og er blevet løftet op over livets glæde og sorg.

Mit hjerte som flammer af kærlighed, satte hvert hjerte det strejfede i brand.

Mit hjerte blev sønderrevet og sammenføjet påny;

Mit hjerte blev knust og atter helet;

Mit hjerte blev såret og helbredt igen;

Tusind gange døde mit hjerte; kærligheden skylder det sit evige liv.

Jeg vandrede gennem helvede og så' der kærlighedens rasende ild, og jeg trådte ind i himlen som er illumineret af kærlighedens lys.

Jeg græd i min kærlighed og fik alle til at græde med mig;

Jeg sørgede i min kærlighed og trængte ind i menneskers hjerter;

Og når mit brændende blik faldt på klipperne, sprængtes de som vulkaner.

Hele verden sank i en flodbølge fremkaldt af en eneste tåre fra mit øje;

Ved mine dybe suk skælvede jorden, og når jeg højlydt udråbte min elskedes navn, rystede Guds trone i himlen.

Jeg bøjede mig i dyb ydmyghed, og knælende bad jeg kærligheden:

»Jeg bønfaller dig, O kærlighed, åbenbar for mig din hemmelighed.«

Hun tog mig blidt ved armen, svævede med mig op over jorden og talte sagte i mit øre:

»Min kære, selv er du kærligheden, du er den som elsker, og du er selv den elskede som du har tilbedt.«

Lad himlen spejle sig i jorden, Herre, så at jord kan blive himmel.

Lad Dit ord, Gud, blive mit livs udtryk.

Tal til mig indefra, Herre; Din tjeners øren lytter.

På min fromme pilgrimsfærd, Gud, vandrer jeg til
Din tilbeders hellige bolig.

For at frelse mennesket kommer Du til jorden, Herre,
i de gudfrygtiges skikkelse.

Tal til mig, Herre, gennem Dit Sendebuds ord.

Mit hjerte tilhører ikke længere mig, for Du har
gjort det til Din bolig, Herre.

Du vil opfylde mine ønsker, O Du som kender mit
hjerte.

O Kærlighed, jeg vil give afkald på trone og krone
for at kunne blive slave af Din nåde.

Lad mig glemme mig selv, Herre, så at jeg kan lære
Dit Væsen at kende.

Naturen hvisker blidt Dit ord i mine øren.

Jeg ser Dit eget billed, Herre, i Dit skaberværk.

Kun ved Din magt kan jeg løfte mit ansvar i livet.

I menneskets billed, elskede Herre, ser jeg Dit åsyn.

I menneskets skikkelse ser jeg porthvælvingen foran
Din bolig.

Menneskets hjerte er Dit hellige alter.

Moderhertet udstråler al Din guddommelige med-
følelse.

Gennem kvindens kærlige hjerte åbenbares Din gud-
dommelige nåde.

Naturen synger Din sang for mig.

O du min sjæls ideal, vis dig for mig i menneske-
skikkelse.

Lad mig føle Dit favntag, Elskede, på alle tilværelsens
planer.

Mit følelse hjerte drages mod Dig, Herre, når Du
kommer i menneskeskikkelse.

Det er Din guddommelige renhed der åbenbares i
barnets uskyldige ytring.

Hvem jeg end bøjer mig for, så er det for Din trone
jeg knæler.

Ved at nære medfølelse for alle, skænker jeg Dig min
kærlighed, Elskede.

Lær mig, O Herre, barnets uskyld, for barnet er en
engel på jorden.

Naturen er en bro som fører over til Din bolig.

Mit hjerte, som er et træ i skoven, står tålmodigt og
venter.

Udstrakte horisont, du gør mit hjerte så udstrakt som
dig selv.

Du er mit liv og Du er min næring, Gud.

Mine læber huser bønnen som rosenknoppen huser
velligt i sit hjerte.

På håbets hest,
Med modets tomme i hånden,
Klædt i tålmodets rustning
Og med udholdenhedens hjelm på mit hoved
Red jeg ud på min færd til kærlighedens land.

Min stærke tro – en lanse i min hånd,
Min faste overbevisning – sværdet ved min side,
Oprigtigheden – min ransel,
Og min alvor – skjoldet
Hvorned jeg red frem ad kærlighedens vej.

Med ørerne lukkede for verdens forvirrende larm,
Med øjnene vendt fra alt som lokkede mig på vejen,
Mens mit hjerte trommede rytmen til min stadig
større higen,
Og min flammende sjæl viste mig vejen,
Drog jeg fremad gennem rummet.

Jeg rejste gennem det idelige begærs tætte skove,
Jeg krydsede længslens rivende floder.
Jeg passerede de tavse lidelsers ørken,
Jeg besteg den evindelige kivs stejle bjergsider.
Hele tiden følte jeg nogens nærhed i luften omkring
mig, og jeg spurgte: »Er det her du er, min kærlighed?»
Og en stemme nåede mine øren og sagde: »Nej, jeg
er endnu længere borte.«

Ædle natur, dit spejlbilled fremkalder i mit hjerte
Guds herlige åsyn.

Jeg bøjer mig mod dig, O moder jord, i ærefrygt
for Faderen i himlen.

Blomster er fodspor efter Dine dansetrin.

Jeg ser op til Dig med løftet hoved og håndfladerne
mod hinanden i bøn, som de klippefulde bjerge.

Udstrakte rum, jeg finder i dig den formløse Gud.

Når jeg omfattes hélt af Dit herlige blik, Elskede,
forvandles selv mine tårer til stjerner.

Lad mig ikke holdes fangen i himlen, Herre, for jeg
længes utålmodigt efter at nå Din bolig.

Efter at min sjæl har indfanget Dit lys, er mit blik
blevet en komet.

Den guddommelige gnist i mit hjerte er som dugg-
dråben i rosen; lad mig hæge om den, Herre, som
muslingskallen bevogter perlen.

Lad Din sol skinne i mit hjerte.

Som den synkende sol bøjer jeg hovedet dybt for
Dine fødder og overgiver mig i kærlighed.

Løft den skranke, Herre, der skiller Dig fra mig.

Du vil lede mig på den rette vej, Herre; jeg er et
barn på rejse gennem livet.

I den blomstrende rose ser jeg Dit skønne ansigt.
Lad min tro blive så fast som bjergene, Herre, og
som de stå uanfægtet gennem storm og uvejre.
Umådelige rum, du viser mig Hans væsens majestæt.
Efter at Dit frydefulde smil har skabt et nyt lys i mit
hjerter, ser jeg solen skinne overalt.
Lad mit ufuldkomne selv nærme sig Dit fuldkomne
Væsen, Herre, ligesom halvmånen vokser og når sin
fylde.
Tavse stemmer, i nattens stilhed hører jeg din hvisken.
Den blidt-viftende vind får ilden i mit hjerte til at
blusse op.
Når jeg i Din hånd ser et sværd som er trukket af
skeden, Elskede, vælger blodet frem af mit hjerte
som en springkilde.
Send over menneskeheden, Herre, Din nådes og
barmhjertigheds byge.
Mit hjerte smelter i Dit lys, Elskede, som sne i solen.
Hver stilk bliver Din vidje, hvert blad Din finger,
Elskede, når Du spiller på Din fløjte i vildnisset.
Som et kompas vedbliver min sjæl at pege imod Dig,
mens mit liv drager gennem uvejret.
Forsyn, jeg beder dig, lad mig længe fastholde livets
herlige øjeblikke, for den tid som én gang er forbi
vil aldrig vende tilbage.

Du lærer mig tålmod, ædle natur, ved din tålmodige
venten.

I lyset skuer jeg Din skønhed, Elskede; gennem mør-
ket åbenbares Dit mysterium for mit hjerte.

Lad Din tjener, O Herre, blive min Læremester.

Skønt min natur er dette liv i evig bevægelse, er du
selve min væren, O stilhed.

Lyset er Din guddommelige stråleglans, Elskede, og
de skyggefulde steder er skyggen af Dit skønne Selv.

Mit liv iler imod Dig som den blæsende vind.

Lad Din guddommelige Viden spredes over mit
hjerte som sneen dækker bjerget.

Det er Din sødme, Elskede, jeg nyder i rosens søde
duft.

Mit hjerte er blevet et ocean, Elskede, efter at Du
har fyldt det med Din kærlighed.

Træ, du velsigner mig med dine udstrakte hænder.

Jord tiltrækkes af jord; vand drages mod vand; min
sjæl længes efter at være i Dit bryst, Elskede, i det
vidtstrakte rum.

Jeg hører Din hvisken, Elskede, i morgenbrisen.

Grav i mit hjerte, Elskede, i dets dyb vil Du finde
Din kærligheds kilde.

Min sjæl er Din ånd, Mester, nu da jeg ikke mere er til.

Det er Dig, Elskede, jeg ser i alle navne og skikkelser.

Du er mig nærmere end mig selv.

Lad Din magt styrke mig, Dit lys inspirere mig, Herre, og Din kærlighed føre min sjæl til den fuldkomne glæde.

Mit liv iler imod Dig, O guddommelige Ocean, som floden strømmer mod havet.

Rose, i dine kronblade ser jeg min Elskedes røde kinder.

Lad mig fortabe mig, Herre, i Dit blik.

Lad hvert af livets øjeblikke hviske Dit navn i mine øren.

Du puster til mit hjertes ild, Elskede, ved at vifte den med de skælvende blade.

Lyset er Dit øje, Elskede, og skyggen er dets pupil.

Måtte Du være foran mig, Herre, når jeg er vågen, og i mig når jeg sover.

I min ærbødighed for de ældre tilbeder jeg Dig, O Gud.

Jeg drikker Din guddommelige nærheds vin og fortaber mig i rusen.

Elskede, lad min sjæl genspejle Din farves og Din forms skønhed.

Lad mit hjerte blomstre i Din kærlighed som en rose.

Så usynligt som rummet, så ufatteligt som tiden er Dit væsen, O Herre.

Lær mig, Herre, at gå på livets hav.

Selv grenene gynger i ekstase når de modtager Dit budskab.

Ophøjede natur, lad mit hjerte finde hvile i din stilhed.

I lyset er Du synlig tilstede, Gud; i skyggen er Du skjult.

Endnu et bæger, Elskede, så jeg fuldstændig kan miste mig selv.

Jeg ser den Elskedes skønhed i alle farver og i alle former.

Blomsterne taler til mig om Din yndighed og fortæller mig hvor smuk Du er.

Fyld mit hjerte med Din guddommelige skønhed, som Du fylder rummet med Dit underfulde skaberværks stråleglans.

Himlen ejer Dit lys og jorden Din skygge.

Blide brise, din berøring er for mig den Elskedes kærtegn.

Lad mig stige imod Dig med den stigende morgensol.

Solen går ned, månen aftager, foråret drager forbi, året rinder ud. Jeg spurgte livet: »Sig mig, hvorlænge bliver du ved at være til?» »Jeg?» sagde livet, »jeg skal leve evindeligt.«

Jagende vind, jeg beder dig, bær mit budskab til den guddommelige Elskedes bolig.

Vi får se hvem der holder ud til det sidste, min stædige modstander eller jeg med min længe-nærede tålmodighed.

Nøjagtig som jeg, rejser havets bølger sig med oprakte hænder for at nå Dig, Herre, og kaster sig for Dine fødder i ekstase.

O ophøjede natur, svanger med guddommelig ånd, du udtaler den bøn som stiger fra mit hjerte.

Lad mit hjerte genspejle Dit guddommelige lys, Herre, som månen genspejler solens lys.

Lykke, du har visselig leget skjult med mig; siden jeg begyndte at efterstræbe dig, så' jeg i verden din skygges form og i paradiset dit spejlbilled; i glæden så' jeg sløret for dit skønne ansigt, i smerten støvet under din fod.

Min intuition, har du nogensinde svigtet mig? Nej, aldrig. Det er min fornuft, som så ofte bedrager mig, thi den kommer udefra; du, derimod, er rodfæstet i mit hjerte.

Lad mig opløses i Dit guddommelige Ocean som en perle i vin.

Alene på havet, alene på land. I mængden og i ensomheden er jeg alene.

Mit hensynsfulde selv, søg ikke glæden ved en andens smerte, livet ved en andens død, vinding ved en andens tab, hæder ved ydmygelsen af en anden.

Lad mit hjerte atter og atter være som kilden i Dit uendelige liv.

Elskede, jeg ser Dit mysterium skjult under blomstens kronblade.

Mit hjerte, værn om den olie som holder lyset ved lige.

Smerte, min fælde for livet, om så alle gik bort og forlod mig, du ville dog stadig følge mig.

Når du åbner og lukker Dine øjne, Elskede, stiger og synker solen i mit hjerte.

Mit selv, hvor vidunderligt er det ikke at føle, at om så ingen forstod mig i verden, du ville dog forstå.

Mit hjerte bevæges til tårer af din ilende færd, O blide luft.

De som Han skænker frihed til at handle frit bliver naglet på jorden; og de som frit handler som de vil på jorden, vil blive naglet i himlen.

Min skamfølelse, holdt jeg ikke din ære i hævd da jeg modstod stormløbene fra alle sider?

Rosen som springer ud skænker mig, Elskede, Din
velligt som bringer mit hjerte i ekstase.

Bjærg mig, Herre; lad mig ikke drukne i dødelig-
hedens hav.

Tal, Herre, i naturens stilhed; mit hjertes øren af-
venter Din kalden.

Min udholdenhed, du har nedbrudt mig så jeg til
sidst blev ler, som du æltede og formede for at skabe
et legeme hvori den guddommelige Ånd kunne bo.

O ædle natur, i din tavshed hører jeg dit sorgfulde
råb.

Livets hav, du som aldrig er i ro, er jeg andet end en
bølge der stiger i dit hjerte?

Takket være den som besejrede mit hjerte, er der nu
intet mere tilbage af mig.

Mit eftertænksomme selv,
Tål alt og gør intet,
Hør alt og sig intet,
Giv alt og tag intet,
Tjen alle og vær intet.

Mens jeg strejfede gennem skoven, stak en torn min
nøgne fod og råbte: »Å, du har knust mig.« Jeg havde
ondt af den og bad den tilgive mig.

En hveps som fløj omkring stak mig i armen og
råbte: »Å, du har fanget mig i dit ærme.« Jeg havde
ondt af den og bad den tilgive mig.

Min fod gled og jeg faldt i en mudderdam. Vandet
råbte: »Å, du har forstyrret mig.« Jeg havde ondt af
vandet og bad det tilgive mig.

Adspredt kom jeg til at røre ved en brændende
ild, og ilden råbte: »Å, du har slukket mig.« Jeg havde
ondt af den og jeg bad den tilgive mig.

Jeg spurgte mit blide selv: »Led du fortræd der-
ved?« »Vær taknemlig,« sagde hun, »at det ikke var
værre.«

Jeg vil stige højere end den højeste himmel,
Jeg vil dykke dybere end til oceanets dybeste sted,
Jeg vil nå videre end den vide horisont,
Jeg vil tage bolig i mit inderste væsen.
Du kender mig kun dårligt, O evigt omskiftelige liv,
Jeg vil leve i den sfære hvor døden ikke når hen.
Jeg vil løfte mit hoved højt før du vender mig ryggen,
Jeg vil lukke mine læber før du lukker døren til dit
hjerte,
Jeg vil tørre mine tårer bort før du ophører at besvare
mit suk,
Jeg vil flyve op til himlen, O verden, O blændværk,
før du slynger mig til jorden.

GYLDNE REGLER

Mit samvittighedsfulde selv:
Overhold dine principper i modgang såvel som i
modgang.
Vær fast i troen gennem alle livets prøvelser og om-
skiftelser.
Bevar dine venners hemmeligheder som det helligste
der er blevet dig betroet.
Vær bestandig i kærlighed.
Bryd ikke dit æresord hvadend der sker dig.
Mød verden med et smil under alle livsvilkår.
Når du ejer noget, tænk på den som ikke ejer det.
Bevar din ære for enhver pris.
Hold dit ideal i hævd hvad der end times dig.
Svigt ikke dem som stoler på dig.

REGLER AF SØLV

Mit samvittighedsfulde selv:
Ansé pligten for at være så hellig som religionen.
Vær taktfuld i enhver situation.
Vis andre den agtelse som tilkommer dem.
Vær ikke mere for nogen end det ventes af dig.
Agt på enhver sjæls følelser.
Udæsk ingen som ikke er din lige.
Pral ikke af din gavmildhed.
Bed ikke dem gøre dig en tjeneste, som ikke vil.
Mød dine mangler med selvrespektens sværd.
Lad ikke din ånd blive ydmyget i modgang.

REGLER AF KOBBER

Mit samvittighedsfulde selv:
Betragt dit ansvar som helligt.
Vær høflig mod alle.
Gør intet som slører din samvittighed.
Udstræk villigt din hjælp til dem som har den behov.
Se ikke ned på dem som ser op til dig.
Døm ikke en anden efter din egen lov.
Bær ikke nag til din værste fjende.
Påvirk ingen til at handle slet.
Vær fordomsfri overfor alle.
Vis dig værdig til andres tillid i alt hvad du har for.

REGLER AF JERN

Mit samvittighedsfulde selv:
Påstå dig ikke bedre end du er.
Sig ikke de fraværende noget på.
Udnyt ikke et menneskes uvidenhed.
Pral ikke af dine gode gerninger.
Gør ikke krav på dét som tilhører en anden.
Bebrejð ikke andre så de klynger sig til deres fejl.
Skån ikke dig selv for dét hverv du skal fuldføre.
Tjen trofast enhver som har brug for din hjælp.
Søg ikke vinding ved at bringe nogen i forlegenhed.
Gør ingen fortræd for at du selv kan nyde fordel
deraf.

SURAER

Sandelig, hver sjæls domæne er i dens egen sfære.

Sandelig, den i hvis hjerte min stjerne skinner, er vel-signet.

Sandelig, dét menneske som lever religionen gennem sit liv i verden, er from.

Sandelig, hvert atom sætter ethvert af universets atomer i bevægelse.

Sandelig, i mennesket afspejles alt hvad der er i himlen og på jorden.

Sandelig, ordets magt kan flytte bjerge.

Sandelig, den som kender tidens indflydelse, kender livets hemmelighed.

Sandelig, mennesket er sit eget sind.

Sandelig, ånd besidder al den magt som er til.

Når Han skænker dig Sine rigelige gaver, giver Han måske med din værste fjendes hånd; og når Han fratager dig alt hvad du ejer, kan det ske med din bedste vens hånd.

Døden fjerner livets træthed, og sjælen begynder livet påny.

Døden er en søvn hvoraf sjælen vågner i det hinsides.

Døden er korsfæstelsen som efterfølges af opstandelsen.

Døden er natten hvorefter dagen bryder frem.

Det er døden som dør, ikke livet.

Det evige liv ligger gemt i dødens hjerte.

RAGAER

Elskede, for hver dag der går, beriger Du mig.
Dybere trænger du ned i mit hjerte end i jordens
dybder.

Højere end den højeste himmel løfter du min sjæl, dag
for dag føler jeg tomheden øges, dog vinder jeg i
rigdom.

Du gør mig større end jorden fra pol til pol; Du
strækker mine arme tværs over landjord og hav og
lægger i min favn både Øst og Vest.

Du forvandler mit kød til frugtbar jord; Du for-
vandler mit blod til strømme af vand; Du former
mit ler, véd jeg, for at skabe et nyt univers.

I de gyngende grene, i fuglenes flugt og i vandets
hvirvlen, Elskede, ser jeg Din vinkende hånd som
byder mig farvel.

I vindens kurren, i havets brusen og i tordenens larm,
Elskede, ser jeg Dig græde, hører jeg Dig kalde.

I daggryets løfte, i morgenenes første skær, i rosens
smil, Elskede, ser jeg Din glæde over min hjem-
komst.

Dit ønske mit begær,
Din vilje skal være min handling,
Dit ord min tale, Elskede,
Din kærlighed min tro og forvandling.

Min plante Din blomst,
Din sæd i mit frøgemmes kop,
Mit hjerte Din lut, Elskede,
Din liflige rørføjte min krop.

Når jeg lukker mine øjne i ensomheden, ser jeg Dit
herlige billed i mit hjerte, og når jeg midt i menneske-
mængden slår øjnene op, ser jeg Dig optræde på jor-
dens scene. Altid befinder jeg mig i Din blændende
nærhed, Elskede; Du bærer mig til himlen og atter
ned på jorden i løbet af et øjeblik.

Lad mig ikke falde ned når jeg har hævet mig opad;
lad mig ikke blive snæver når jeg er blevet bred.
Lad mig ikke blive lille nu jeg er vokset; kast mig
ikke ned, Elskede, efter at have løftet mig højt.

Jeg søgte og søgte efter én jeg kunne skænke min
fortrolighed; men jeg fandt ingen før jeg omsider
fik øje på Dig i mit hjerte, hvor du stod med bogen
som rummer mit livs hemmelighed.

Som jeg trænger mig frem i verden, viser jeg min
begrænsning, Konge; men som jeg forsager verden,
træder jeg ind i Dit Rige.

Jeg ser hen til Dig, O Herre, når dødens løkke sæn-
kes over mit hoved.

Jeg ser hen til Dig, O Herre, når jeg sørgmodig ser dem jeg elsker drage bort.

Jeg ser hen til Dig, O Herre, når jeg ser hvor begrænset og flygtig al jordisk kærlighed er.

Jeg ser hen til Dig, O Herre, når alt hvad jeg-ører fra-ristes mig.

Jeg ser hen til Dig, O Herre, når mine lystige fæller vender mig ryggen i min sorg.

Jeg ser hen til Dig, O Herre, når mine hænder fyldes af verdens kiv.

Jeg ser hen til Dig, O Herre, når det højere selv bærer mig opad og det lavere tynger mig ned.

Jeg ser hen til Dig, O Herre, når jeg søger at handle retfærdigt og min handling forvandles til uret.

Jeg ser hen til Dig, O Herre, når livet for mig bliver intet og længslen efter det hinsides fylder mit sind.

Din kilde som vælder op af mit hjerte, gyder Du over mig, Elskede, og min ånd opløftes når den forsvinder i Din guddommelige byge.

Da Du sad på Din trone med krone på hovedet, kastede jeg mig i støvet for Din fod og kaldte Dig min Herre.

Da Du rakte hænderne frem for at velsigne mig, knælede jeg og kaldte Dig Mester.

Da Du løftede mig fra jorden og holdt mig i Dine arme, kom jeg Dig nærmere og kaldte Dig min Elskede.

Men da Dine kærtegnende hænder holdt mit hoved tæt ind til Dit glødende hjerte og Du kyssede mig, smilte jeg og kaldte Dig mig selv.

Hvad jeg ikke skal se, lad mig ikke se det;
Hvad jeg ikke skal høre, lad mig ikke høre det;
Hvad jeg ikke skal vide, beder jeg om aldrig at få at vide.

Elskede, både Din tale og Din tavshed tilfredsstill mig.

Lad den ikke se mig, som ikke skal se mig;
Lad den ikke høre mig, som ikke vil høre mig;
Lad ham ikke kende mig, som ikke har nødig at kende mig.

Elskede, lad Din visdom tilsløre eller afsløre som den vil.

Med Dine øvede hænder har Du skabt disse blomster; med Dit magiske blik har Du farvet dem så smukt: Du har åndet på blomsterne og skænket dem liv og kraft, og med et kys gav Du dem vellugt.

Gør min indsigt dybere end oceanet; gør mit sind mere frugtbart end jorden; lad mit hjerte blive videre end horisonten, Elskede; og lad min sjæl stige højere end Paradis.

Alle former jeg ser er Din skikkelse, Herre,
Og hver lyd jeg hører er Din røst;
I blomsternes duft fornemmer jeg Din vellugt;
I hvert ord som siges til mig hører jeg Din stemme,
Herre.

Alt som strejfer mig er Din berøring;
I alt hvad jeg smager nyder jeg Din liflige ånds duft.
Overalt mærker jeg Din nærhed, Elskede;
I hvert ord der når mine øren, hører jeg Dit budskab.
Alt som rører mig får mig til at frydes ved Dine kys;
Hvor jeg end vandrer møder jeg Dig; hvor jeg når
hen, finder jeg Dig, Herre;
I hvilken retning jeg så kikker, møder jeg Dit herlige
billed; hvad jeg end berører, rører jeg Din elskede
hånd.

Hvem jeg end ser, ser jeg Dig i hans sjæl;
Hvem der end giver mig noget, så er det af Dig jeg
modtager det.
Hvem jeg end giver noget, så er det Dig jeg ydmygt
skænker det, Herre;
Hvem der end kommer til mig, er det Dig som kom-
mer;
Hvem jeg end kalder på, kalder jeg på Dig.

Vend Dig ikke fra mig, Elskede, når Du én gang
har vist mig Din gunst; formén mig ikke et kys efter
at Du har holdt mig i Din favn; gør mig ikke be-
drøvet, Elskede, når Du har fremkaldt et smil på mine
læber; vend ikke Dine øjne bort, når Du én gang
har skænket Dit trylleblikks vin i mit hjertes bæger.

Træd ind uden tøven, Elskede, for i denne bolig fin-
des intet uden min længsel efter Dig.
Kalder jeg Dig min sjæl? Men Du er min ånd.
Kan jeg kalde Dig mit liv? Men Du lever evigt.
Må jeg kalde Dig min Elskede? Men Du er Kærlig-
heden selv.

Hvad skal jeg da kalde Dig? Jeg må kalde Dig mig
selv.

Hvorfor genkendte jeg Dig ikke da jeg første gang
åbnede mine øjne på jorden?
Hvorfor svarede jeg Dig ikke da jeg hørte Din for-
tryllende stemme?
Hvorfor følte jeg ikke Din nænsomme hånd da Du
kærtegnede mit ansigt?
Hvorfor klyngede jeg mig ikke til Dig, Elskede, da
Du kærligt kyssede mine læber?
Da jeg begyndte at søge Dig forsvandt Du på et øje-
blik.
Da jeg gav mig til at forfølge Dig fjernede Du Dig
endnu længere fra mig.
Da jeg i min nød kaldte højt på Dig hørte Du ikke
min sjæls bitre råb.
Jeg sad i tavshed med benene overkors, og kun da
hørte jeg Din kalden.

Hvorfor har jeg to øjne om ikke for at skue Dit her-
lige blik?
Hvorfor har jeg to øren om ikke for at høre Din
sagte hvisken?

Hvorfor har jeg min lugtesans om ikke for at ind-
ånde Din ånds væsen?
Hvorfor har jeg to læber, Elskede, om ikke for at
kysse Dit skønne ansigt?
Hvorfor har jeg to hænder om ikke for at virke for
Din guddommelige sag?
Hvorfor har jeg to ben om ikke for at vandre ad
Din ånds vej?
Hvorfor har jeg en stemme om ikke for at synge Din
himmelske hymne?
Hvorfor har jeg et hjerte, Elskede, om ikke for at
gøre det til Din hellige bolig?

Forlod jeg ikke den usete verden for at følge Dig?
Er jeg ikke kommet til denne begrænsede verden
for at søge Dig?
Har jeg ikke fulgt Dine fodspor på jorden?
Har jeg ikke ledt efter Dit lys i himlen?
Men hvor fandt jeg Dig, Elskede, til sidst?
Skjult i mit hjerte.

Hvert skridt på Din vej fører mig nærmere Dig,
hvert af Din tankes åndedrag opliver min ånd, hvert
glimt af Dit smil inspirerer min sjæl, hver af Din
kærligheds tårer, Elskede, opløfter mit væsen.

TANAER

Små løvetand, hvad gør I her?
– Vi genspejler på jorden himlens stjerner.

Lille pyt, hvorfor er dit vand så grumset?
– Fordi mit sind er snævert og mit hjerte uden dybde.

Kul, hvorfor er du så sort?
– Jeg er det onde gennem alle tider ophobet i jordens
hjerte.

Hvad er din straf?
– Jeg skal gennemgå en ildprøve.
Hvad bliver der af dig til slut?
– Jeg bliver en diamant.

Jorden til skyerne: – Hvorfor er I kommet tilbage
efter at have forladt mig?
– Himlen ville ikke have os før vi havde forsonet os
med dig.

Lille rosenknop, hvad holder du mellem dine hænder?
– Min skønheds hemmelighed.

Solsikke, hvad er du?
– Jeg er den søgendes øje, han som søger efter lyset.

Død, hvad er du?
– Jeg er livets skygge.

Død, af hvad er du født?
– Jeg er født af uvidenhed.
Død, hvor er din bolig?
– Jeg bor i illusionens sind.
Død, dør du nogensinde?
– Ja, når jeg gennembøres af pilen fra seerens blik.
Død, hvem tiltrækker du?
– Jeg tiltrækker den som er tiltrukket af mig.
Død, hvem elsker du?
– Jeg elsker den som længes efter mig.
Død, hvem følger du?
– Jeg følger villigt den som opsøger mig.
Død, hvem skræmmer du?
– Jeg skræmmer den som ikke kender mig.
Død, hvem kærtegner du?
– Den som ligger tillidsfuldt i mine arme.
Død, overfor hvem er du streng?
– Jeg er streng overfor den som ikke villigt svarer
når jeg kalder.
Død, hvem tjener du?
– Jeg tjener den gudfrygtige, og når han vender
hjem, bærer jeg hans bagage.

Båden: – Jeg tager dig i min favn på vandet.
Vognen: – Jeg bærer dig på min ryg på landjorden.

Rose, hvorfor bliver dine læber kraftsløse?
– Jeg tænker på min herlige fortid.

Hvorfor stiger du, bølge, når vinden kommer?
– For at modtage dét budskab den bringer.

Møllet: – jeg gav dig mit liv.
Flammen: – Jeg lod dig kysse mig.

Hav, hvorfor er din farve blå?
– Fordi himlen spejler sig i mit hvide hjerte.

Jord, sig mig, hvad er dit moralske princip?
– Jeg lægger mig foran dem som går henover mig,
og for dem som kommer til mig åbner jeg mit
hjerte.

Nat, hvorfor græder du så bedrøvet?
– Jeg græder over de elskende sjæle som livet har
kastet fra hinanden, og over dem hvem skæbnen vil
adskille en dag.

Nat, hvorfor er du så mørk?
– Lyset har forladt mig.

Nat, hvad gør dig så skøn?
– Månens komme; den bringer mig visdommens
budskab.

Vind, hvad får havet til at svare dig så uforbeholdent?
– Jeg har rørt hendes dybeste strenge.
Vind, hvad har du gjort for at betage havets hele
væsen, så det skælver af lidenskab?
– Intet, kun kysset det.

»Sådan« afføder en strid; »hvorfor« fortsætter den; og
den munder ud i »nej«.

Er det ikke tåbeligt, møl, at du brænder dig selv op
blot fordi du vil kysse lyset?
– Min glæde ved det er større end mit offer.

Bølger, hvorfor kommer vinden når den dog snart efter forlader jer?

– Den kommer for at vække os og forlader os for at vi indbyrdes kan løse gåden.

Oprørte bølger, vinden har forladt jer men I er stadig i oprør.

– Vi gentager stadig dét ord den har lært os; den bringer vort hele væsen i ekstase.

Bølger, hvorfor bliver I alle ophidsede og dernæst alle på én gang rolige?

– Fordi én og samme impuls virker bag vor individuelle handling.

Stigende bølger, hvad er motivet bag jeres impuls?

– Begæret efter at nå opad.

Hav, hvad gør dig så kaotisk?

– Ikke så snart har luften hvisket visdommens budskab i mit øre før en umådelig forvirring indfinder sig i mig.

Uvejr, uden varsel kommer du pludselig over os!

– Jeg sender mit ultimatum med vinden før jeg åbner ild.

Uvejr, hvorfor spredes nu skyerne?

– Jeg har givet ordre til demobilisering.

Uvejr, hvorfor sender du regnen efter at du er draget bort?

– For at slutte fred med jorden.

Mennesket: – Djævel, vil du være min ven?

Djævelen: – Jeg står til din disposition.

Bølgerne: – Overgiver vi os ikke fuldstændigt til dig så at du kan rejse henover os? Så hør hvad vi beder dig om: kast dem du bærer ved dit bryst i vandet.

Skibet: – Nej, jeg ønsker ikke som I at drukne under mine fødder dem som søger tilflugt i mine arme. Enten synker jeg med dem jeg bærer ved mit hjerte, eller jeg fører dem frelst til deres bestemmelsessted.

Jordisk velstand, sig mig hvilke egenskaber du har.

– Jeg flygter fra den hånd som holder mig, jeg undslipper den som forfølger mig, jeg falder ned i dens pung, som ophober mig, jeg bor hos den som sparer på mig, jeg forlader den som ikke passer på mig, jeg holder mig borte fra den som ikke ejer mig. Den som ikke besidder mig, er i sandhed fattig, men den som besidder mig, er fattigere endnu.

GAMAKAER

Jeg vil hellere have en varig smerte end en glæde som fortager sig.

Mit sind ændres aldrig, men jeg skifter sindelag når jeg vil.

Ofte har min sjæl en fornemmelse af at blive spændt ud; himlen holder den fast og jorden rykker ustandselig i den.

Mine fejl dysser mig ikke til ro, de åbner mine øjne til et dybere syn på livet.

Mit mindste arbejde på det indre plan er mere værd end alt hvad jeg gør i den ydre verden.

Ikke så snart bliver mit hjerte ramt før der trykkes på en kontakt og lyset kommer.

Alt hvad jeg kan udrette i livet, påtager jeg mig som min pligt, men alt hvad jeg ikke kan udrette overlader jeg til Gud.

Når jeg søger at handle godt overfor andre, mener jeg aldrig det er tilstrækkeligt; men når jeg møder den mindste smule godhed hos andre, finder jeg at det er mere end tilstrækkeligt.

Når jeg slår øjnene op og betragter den ydre verden, føler jeg mig som en dråbe i havet; men når jeg lukker øjnene og skuer indad, ser jeg hele universet stige som en boble i mit hjertes ocean.

Hvordan hævdede jeg mig over min snæverhed? Jeg begyndte at støde albuerne mod mine egne vægges flader.

Jeg vil hellere dø stolt end leve et langt liv i ydmygelse.

Alt dét som er gjort og ikke kan ændres overlader jeg til skæbnen; men jeg føler mig ansvarlig for alt dét som endnu skal ske.

De hellige skrifter har kaldt Ham Skaberen; Murerne har kaldt Ham Arkitekten; men jeg kender Ham som Skuespilleren på livets scene.

Jeg agter alle som har store navne, men jeg søger uophørligt de navnløse.

Jeg har forsonet mig med fortiden, jeg er opmærksom på nutiden og forhåbningsfuld med hensyn til fremtiden.

Jeg accepterer intet afslag fra himlen.

Kristus – Hans billed i kirken, Hans ånd i min sjæl.

Jeg er ikke kommet for at lære dig hvad du ikke véd; jeg er kommet for at uddybe i dig den visdom som allerede er din.

Den som har mistet mig, er fortabt; den som har fundet mig, har fundet det evige liv.

Min nærværelse ansporer i dit hjerte den følelse som altid må holdes i live.

Vær ikke skuffet hvis jeg fortæller dig om ting som allerede er dig bekendte. Indse at de aldrig kan gentages for ofte.

Intet er for godt eller for slet for mig, for jeg er opmærksom på den virkelighed som er skjult og dog dækker alt.

Jeg er hvad jeg er; ved at forsøge at være noget, gør jeg dét selv begrænset, som i virkeligheden er alt.

Jeg skænker dig ikke mine idéer; hvad jeg giver dig er min personlige viden.

Mit hjerte er nøglen til menneskenes hjerter.

Jeg behøver ikke fjerne nogen for at give en anden plads i mit hjerte; mit hjerte er rummeligt nok til at huse alle.

Jeg lærer af mine disciple mere end de lærer af mig. Jeg hverken forsvare eller fordømmer misdæderen.

Jeg søger at gøre dét som synes mig rigtigt i øjeblikket; i en anden situation vil det samme måske forekomme mig forkert. Derfor søger jeg ikke at påtvinge nogen hvad jeg finder rigtigt, og som en anden måske finder forkert.

Jeg siger intet nyt når jeg taler; jeg vækker kun mindet om dét som ikke bør glemmes.

Jeg spiller min egen musik, og enhver synger sin egen sang.

Mine venner dysser mig til ro, mine fjender holder mig vågen.

Ros ægger mit hjertes glød, dadel forvandler den til en blussende ild.

Hvad der er sket er sket; hvad jeg gennemgår skal jeg hæve mig over; og dét som skal komme går jeg tappert imøde.

Mens jeg arbejder lærer jeg noget; mens jeg tænker skelner jeg noget; mens jeg taler lærer jeg noget fra mig; mens jeg er tavs når jeg videre.

Kunsten står mit hjerte nær, men naturen er nærmest min sjæl.

Hvis jeg ikke var som jeg er, ville jeg ikke have været hvad jeg er.

Når jeg slår øjnene op og betragter den vide verden, bliver jeg stor; når jeg lukker øjnene og skuer indad bliver jeg endnu større.

BOULAER

En dyd som drives for vidt kan blive en synd.

Vær ikke overrasket hvis du for enden af syndens dal finder dyden.

Sjæle forenes når blikke mødes.

Medgang ødelægger menneskene, modgang styrter dem i fordærv.

Alting er som du ser det.

Den som aldrig er alene, kender ikke glæden ved at være alene.

Dét hjerte som ikke berøres af et spædbarns søde smil, sover stadig.

At stole på noget er at antage, men at tro er at være overbevist.

At elske er en synd, og ikke at elske er en forbrydelse.

Hvor kendsgerningerne stopper op får sandheden liv.

Der er i virkeligheden intet som betyder noget, skønt alt er af betydning.

Du skal hverken bekæmpe eller favne det onde; du skal simpelthen hæve dig over det.

Det er mere interessant at forfølge sandheden end at finde den.

Når man har hævet sig over den menneskelige kærlighed, vælder den guddommelige kærlighed frem.

Knus dine idealer mod sandhedens klippe.

Lad dine dyder opløses i renhedens hav.

Lad dine dogmer være olie for den højere indsigt.

Du behøver ikke nære tillid til den som du ikke kender, så længe du ikke mistror ham.

Det er let at være retfærdig, men vanskeligt at være vis.

Hvis du ikke hæver dig over denne verdens foretelser, vil de hæve sig over dig.

Selv den viseste må undertiden vige udenom visdommen.

For stor en ildhu skubber det eftertragtede mål længere bort.

Ængstelse lammer handlingen.

Bekymring fortærer virksomhedens ånd.

Selv hos Gud kan man finde fejl. Men hvor er fejlen? Hos den som finder den.

Ansvarets byrde hviler tungere på sjælen end arbejdets møje.

Fuldkommenhed tilgiver, og begrænsning dømmer.

Et hjem skabes, et hus bygges.

Lad ikke dit hjerte give nogen den føde, som øger hans appetit og mindsker din mulighed for at forsyne ham.

Gør slangen til din ven snarere end til din fjende.

Alle mennesker er lige i sandheden, ikke i virkeligheden.

Hvad begrænser Gud? Hans navn.

Livet er for lille en pris at tilbyde den som du virkelig elsker.

Virkelig lærdom er at skille sig af med alt hvad man har lært.

Før at dømme mennesket, låner Gud menneskets retfærdighedssans.

At udforske én eller andens forseelse er som at grave dybt ned i mudder.

Bøn er sjælens dybtfølte behov.

Mennesket ser sit eget sinds rette side og vrangsidens af den andens sind.

Hvad sætter mennesker istand til at skaffe sig et godt omdømme? Skamfølelsen.

Omsæt dine teorier i praksis før du udlægger dem.

Tro først på den Gud, som udelukker alt, og virkelig gør så den Gud som omfatter alt.

En nydelse er en skygge af lykken, og sådan er også kendsgerningen sandhedens skygge.

Kendsgerningen skal iagttages i virksomhed, og sandheden i virkeliggørelsen.

I alt hvad mennesket almindeligvis siger og gør fornægter det virkeligheden.

Kendsgerningen er et dække over sandheden.

Kendsgerninger eller ingen kendsgerninger, sandheden beviser eller modbeviser alt.

Misundelsen er affald fra hjertet.

Du må beklage den onde, fordi han handler ondt, han kan intet bedre.

Kvinden er en overgangssten på vejen til Guds hellige alter.

Hvis der findes et sted hvor man kan træffe Gud, er det her på det jordiske plan.

Retfærd er blot resultatet af den rette tanke.

Enhver handling som tilintetgør sit eget mål, er forkert.

Ingen skabning i verden er så tiltrækkende og så frastødende som mennesket.

Enkelhed er den levende skønhed.

Hvis du ikke ønsker at forstå, forstår du ikke.

Det menneske som ikke vil antage idéen om enhed, vil en dag blive antaget af enheden.

Det nytter ikke at spørge: »Har du handlet forkert eller har jeg handlet forkert?«; det ene fornødne er at oprette hvad der er forbrudt.

Livet er en lejlighed til enten at samle perler og kaste småstenene bort eller at samle småsten og kaste perlerne bort.

Mystikeren bevarer noget af sin barndom livet igennem.

Virkeliggørelsen af sandheden er den største luksus.

Kendsgerningen er en illusion om sandheden.

Kvinden er kvinde, om hun bor i øst eller vest.

Skyggen er en skygge af skyggen, ikke af lyset; jeg'et er lyset selv, derfor kaster det ingen skygge.

Det falske jeg er legemets skygge som den tegner sig på himlen, ikke sjælens spejlbilled.

Hjerte taler til hjerte, sjæl taler til sjæl.

Sandheden tilegnes ikke, den opdages.

Naturen respekterer ingen hævdvundne regler.

Du kan ikke være for klog, men du kan være for kløgtig.

En bitter smag varer kun så længe som den er i munden.

Bær så tung en byrde som du er istand til at bære uden besvær.

Hvis dit hjerte er stort nok, er der intet det ikke kan rumme.

Kalder du Satan ved navn, står han op af sin grav.

Vi kan ikke værdsætte en andens venlighed hvis vi tænker på alt det gode vi har gjort ham.

Misdæderen har ingen bedre lærer end det onde selv.

Gudsfrygt uden visdom er som saltvand.

Hvad var de store personligheder hvis lys har skinnet på millioner af mennesker? Eksempler.

Det var Jesu krav på at være Kristus, der i menneskenes øjne var for stort; derfor blev han korsfæstet af den intolerante verden.

Tanken og følelsen går ofte modsat hinanden.

Nyd ikke livet mere end livet tillader dig at nyde det; gør du det, vil din glæde blive til sorg.

Hierarkiet er sufiens vej, men alle menneskers lighed er hans sandhed.

Mennesket hæver sig over sine synder, men ikke over bebrejdelseerne fra dem som er vidner til dem.

Den kløgtige véd bedst hvordan man kan lyve, den vise véd bedst hvordan man undgår det.

Når du henvender dig til en kvinde, gør det varsomt, så du ikke forstyrrer hendes blide følelser.

Gud er Gud og mennesket menneske, og dog er Gud menneske og mennesket Gud.

At stifte fred er langt vanskeligere end at føre krig.

Det er de døde som forårsager døden, de levende værner om livet.

Du kan ikke leve sandheden; du kan virkeliggøre den.

Det forkastelige er forkasteligt fra begyndelse til slutning, og det rette er rigtigt fra først til sidst.

Ondt bringer den slette held, og dyd bringer den retskafne sejr.

Fejl og dyder er trappetrin, både for dem som går op og dem der går ned.

Det er vanskeligere at tæmme et menneske end at tæmme en løve.

Ræsonnér ikke overfor dem som er ude af stand til at forstå din fornøft.

Høflighed i ord og høflighed i gerning er to forskellige ting.

Ingen kan hævde at han er fuldkommen, skønt enhver måske stræber efter at blive det.

Dét du gjorde igår behøver du ikke gøre idag.

Man må opgive sin begærlighed, ikke lykken.

Den brændende ild i helvede fortærer ikke synderen; den fortærer kun hans synder.

Visdom er den måde hvorpå man kan udtrykke livet sådan som man selv har forstået det.

Mennesket lærer at følge Guds vilje gennem selvfor nægtelse.

Dét menneske som er ufejlbarligt kan ikke være overmenneskeligt; men det kan være umenneskeligt.

Ligesom onde gerninger medfører onde hensigter frygtelige resultater.

Med kendskabet til flerheden begynder livet, men i bevidstheden om enheden kulminerer det.

Troen overskrider grænsen for den menneskelige fatteevne.

Det er optimisten som tager initiativet: pessimisten følger ham.

Moral er som en blomst der skyder frem af individualitetens plante.

Sand fromhed er oprigtighed.

Principper er til for at de kan lede éns liv, ikke for at de skal begrænse det.

Kærligheden som ikke knytter bånd er de vises kærlighed.

At eje den rette indstilling til livet er at opretholde balancen mellem retfærdighed og venlighed.

Den Guddommelige Enestes nærhed er den hellige flod.

Det er bedre intet at gøre end at gøre en ting dårligt.

At analysere kærligheden er at tilintetgøre den.

Subtile idéer udtrykkes bedst på en enkel måde.

Hvert legeme genfødes, ikke enhver sjæl.

Hvis du siger: »Jeg kan ikke«, vil du ikke; hvis du vil, kan du.

Den kærlighed som ikke er varig, er hjertets illusion.

Når optimismen er opbrugt begynder pessimismen.

Sandelig, en dydig kvinde er guddommelig i sin renhed.

At komme de gudfrygtige nær er som at træde ind gennem Guds port.

I to elskende hjerters forening findes Guds enhed.

Den retskafnes synd er en dyd, synderens dyd er en synd.

Skyggen øger lyset, som nullet forøger tallet.

Den Helliges hjerte er porten til Guds tempel.

Kærligheden har sin egen lov.

Skønhed gøres fuldendt i det enkle.

I pligtens ånd finder du religionens sjæl.

Dét som rykkes op med rode når man søger sandheden, er uvidenheden.

Ligevægt er den åndelige færdigheds grundtema.

Skønhed er ikke magt men den som ejer magten.

Fald ikke hen i forelskelse, lad kærligheden løfte dig.

Hvad der gør den ene forfængelig gør måske den anden skamfuld.

Store mennesker har store fejl, men deres storhed er deres største fejl.

Alt hvad dit sind kan undfange eksisterer.

Livet lærer én mere end alverdens lærdomme.

En erfaring vundet så sent som i den sidste time af éns liv, er dog til nytte.

Intet er tabt så længe du ikke har mistet håbet.

Alt og alle vil hjælpe dig hvis blot du vil hjælpe dig selv.

Din bestyrtelse er kun et udtryk for din uvidenhed.

Lad alt dét være usagt som, hvis det siges, bryder harmonien.

Mange hævder at de siger sandheden, men der er så få som kender sandheden.

Mystikeren ejer ingen kundskab, for han er kundskaben selv.

Mystikeren overholder ikke loven; han selv er loven.

Stort talent og ingen dyd er som en blomst uden duft.

Nydelser koster mere end de er værd.

Tålmodig udholdenhed kroner godheden med skønhed.

En slet natur er den værste form for mangel på moral.

Han som bliver forstået står under den som forstår ham.

Lidenskab er kun en anden form for kærlighed.

Du kan kende en mystiker, ikke på dét han gør, men på dét han er.

Uden skam er uden liv.

Når vi hæver os over kendsgerningerne, kommer vi i berøring med virkeligheden.

Det er vore ord som skjuler virkeligheden.

De ydre ting betyder kun lidt; det er den mindre forståelse som er nødvendig.

Når noget mislykkes skyldes det en svaghed ét eller andet sted.

Den som ikke kan hjælpe sig selv kan ikke hjælpe andre.

Den forkerte brug af ligegyldig hvilken god ting, er slet; den rette brug af ligegyldig hvilken dårlig ting, er god.

Had avler had; kærlighed avler kærlighed.

Hvis du begynder bagfra vil du til slut nå begyndelsen.

Pas på at dit lægemiddel ikke bliver din sygdom.

Viljen er ikke en magt, men al den magt som er til.

Hvad er Gud? Gud er dét som mangler for at du kan blive fuldkommen.

Det er naturligt at den himmelske fornuft ikke er i overensstemmelse med den jordiske fornuft.

Ræsonnementet er en stige; man kan gå op ad den, og man kan falde ned fra den.

Fornuften er en vigtig faktor og indebærer al mulighed for enhver forbandelse og enhver lyksalighed.

Vovemod er at foretrække for frygt.

En funklende sjæl giver sig tilkende som lynglimt i blikket.

Et stort menneske er stort hvad angår fejl såvel som fortrin.

Vær hel her og fuldkommen dør.

Går du i en forkert retning, når du måske det modsatte af dét du ønskede.

Gudsfrygt skænker alt, beder om intet.

Kærligheden kender ingen grænser.

Kærligheden holder intet skjult.

Hvis ikke du ser Gud i mennesket, vil du ingensteder se Ham.

Du kan aldrig være sikker på noget i denne verden af blændværk.

Hvis du ikke længere kan elske betyder det at du aldrig har elsket.

Den vej du vælger er vejen bestemt for dig.

Følelsen er liv og død på samme tid.

Øjnene er to vinduer hvorfra sjælen kikker ud.

Nytten af ordet Almægtig er dets virkeliggørelse.

I spædbarnets nærhed anes himlen på jorden.

Hvad der er skabt for mennesket, må mennesket eje, men dét må ikke eje mennesket.

De som bringer andre glæde, har altid været sorgens børn.

En fjende kan gøre mere fortræd end hundrede venner kan gøre godt.

Pligtens dyd findes i glæden ved at udføre den.

At udføre sin pligt uvilligt er værre end at være slave.

Hvem andre end en ædel sjæl ville tåle alt og intet sige?

Ved at leve gennem sorgen hæver vi os over den.

Tåben bekæmper visdommen hvorend han møder den.

Ved at nære uvilje mod vor uvilje begynder vi at værdsætte alt.

Medfølelse berøver mennesket selvet.

Det er den som savner den skarpe iagttagelsesevne, der bliver kritisk.

Den kritiske tendens hidrører fra et ophidset sind.

At stræbe efter det umulige er den bedste leg som findes.

Den bedste måde hvorpå man kan elske er at tjene.

Nogle tilfredsstiller deres forfængelighed ved at leve, andre ved at dø.

Menneskefiskernes net er medfølelsen.

Sanseoplevelsen er en skygge af den virkelige opløftelse.

Verdens undergang indtræffer når hjertet knuses.

Giv afkald på verden førend verden giver afkald på dig.

Den onde verden tillader ikke at der hæges om menneskets ædle følelser.

Når et kærligt hjerte angribes af skinsyge, er det som mælk der bliver sur.

Kærligheden skaber skønhed med sine egne hænder for at tilbede Gud.

Visdom er intelligensens fløde.

Al lærdom blegner når først den guddommelige viden begynder at skinne.

Et overfladisk liv leves som om det ikke blev levet.

Menneskets ånd er dét æg hvori Gud opstår.

Menneskehjertet er dét moderskød hvoraf Herren fødes.

TALAEER

Der er Et Individ skjult bag mange individer; der er En Person som skinner gennem alle personligheder.

Uden kærlighed er uden liv; at elske er at leve.

Den ene indånder himlens luft, den anden lider i helvedes ild, men begge vandrer de på den samme jord, begge lever de under samme sol.

Nogle går, andre kryber, nogle løber, andre flyver; og dog siges alle mennesker at ligne hverandre.

Det er utilbørligt at være rig når andre er fattige, og det er skæbnesvangert at være fattig når andre er rige.

Ydmyghed i kærlighed er mesterens ydmyghed, og ydmyghed i underkastelsen er slavens ydmyghed.

En stor person vil strække dit sind til det når hans hjertes vidde, og den lille person vil indsnævre det til det ikke er større end hans udsyn.

Der er en rigtig side ved al fortræd, og der er noget forkert ved al ret.

Sindet er sit eget spørgsmål, og det er selv svaret på det.

Al den nød, vi finder i tilværelsen, kommer af manglen på vilje, og al den velsignelse der kommer til os, kommer gennem viljestyrken.

Den frygtsomme retfærdige er værre end den frygtløse synder.

Hvis antagelsen er en ting, er troen et levende væsen.

Tanker har ord, følelserne har stemme, ord har former, stemmen har sjæl.

Der er nogle hvis hjerter slynges jo længere fra hinanden des nærmere skæbnen bringer dem; og der er andre hvis hjerter føres jo nærmere sammen des længere skæbnen slynger dem fra hinanden.

Lyden er livets liv; tiden er dødens død.

Den som går vild på kærlighedens vej, er fortabt for bestandig; den som har sejret på kærlighedens slagmark, har sejret i al evighed.

Der findes ingen større kilde til stolthed end en ren samvittighed; og der findes intet der i den grad ydmyger et menneske som en dårlig samvittighed.

Oprofrelse og forsagelse er to ting; opofrelsen udspringer af kærlighed, forsagelsen opstår af ligegyldighed.

At leve er at håbe, og at håbe er at leve.

Det tager år at frembringe et ideal, og det tager kun et øjeblik at knuse det.

At elske er ét, at besidde noget andet.

Den som stræber efter rigdom, tager ikke hensyn til fader eller broder; den som stræber efter nydelse, lader ære og respekt ude af betragtning; den som sørger finder hverken trøst eller ro; den hungrige skelner ikke mellem modent og umodent.

Rejser jeg igennem livet? Nej, det er livet som rejser forbi mig.

Ved at elske smelter man sit eget hjerte; ved at eje bebyrder man en andens hjerte.

Besiddelse er selvhævdelse; kærlighed er selvfornegetelse. Besidderen vil før eller siden miste den som han besidder; den som elsker vinder til slut, om ikke den elskede så kærligheden selv.

Den som skjuler sin sorg bag et smil, er oprigtig; den som skjuler sin latter bag sorgens maske, er en hykler.

Den kærlighed som er afhængig af hvorvidt den bliver gengældt, er halt; den står ikke på egne ben. Den kærlighed som søger at eje den elskede, har ingen arme; den kan aldrig holde noget. Den kærlighed som ikke respekterer den elskedes glæde og misbag, er blind. Den kærlighed som er fordringsfuld og selvhævdende, er død.

Hemmeligheden ved kvindens charme er hendes beskedenhed; mysteriet bag mandens styrke er hans stolthed.

Den som elsker er blind for den elskedes fejl, og den som hader er blind for de fortrin som er at finde hos den han hader.

Visdommen var til før de vise; livet var til før de levende; kærligheden var til før elskeren.

Ørkenen kan forvandles til frugtbar jord; land kan forvandles til hav; selv helvede kan forvandles til en himmel; men dét sind som én gang er vokset fast kan ikke forvandles.

Ord er værdifulde, men tavshed er dyrebar.

Dét som tåber vil sige på en uhøflig måde, indhyller den kløgtige i et slør; og den vise siger det samme uden at sige det.

Den dag du føler at du ikke véd, vil du begynde at vide.

Hvad én gang er givet er givet; hvad én gang er gjort er gjort; hvad én gang er tabt er tabt; hvad én gang er vundet er vundet.

Intet kan binde den ene til den anden undtagen medfølelsens tråd, og intet kan skille den ene fra den anden medmindre denne tråd klippes over.

Lige så ivrigt mennesket kan være efter at trække sig ud af en situation, lige så villigt bidrager det ofte til at den skal opstå.

Intet er så gammelt som sandheden, og intet er så nyt som sandheden.

Vil du udrette små ting, så gør dem store; men vil du udrette store ting, gør dem små.

Vi taler når vi forstår hinandens sprog, og forbliver tavse når vore hjerter taler.

Lyden er livets stemme; tiden er dødens ord.

Der er mange synder, små og store; men at godkende synden er den største synd.

At nå videre er at bevæge sig fremad på venskabet vej, og at bevæge sig baglæns er at gå tilbage.

Den som tager til genmæle, betaler den som håner ham, men den som stilfærdigt tåler alt, er hævet over enhver hån.

Der er to forskellige tidspunkter i livet hvor faren for at falde er overhængende: når mennesket har medgang og når det har modgang.

Alting bliver forkert når det ikke indtræffer på det rette tidspunkt eller når det ikke er på sin rette plads.

For at nå til den åndelige tilstand må man over to havbugter: Samhørighedens hav og adskillelsens ocean.

Intet er så subtilt og så enkelt som sandheden.

Mad er legemets næring; tanken er sindets forfriskning; kærlighed er hjertets underhold; sandheden er sjælens største behov.

Menneskets ideal antyder dets hjertes højde; menneskets forståelse antyder dets hjertes dybde; menneskets erkendelse antyder dets hjertes længde; menneskets medfølelse antyder dets hjertes bredde; men menneskehjertets fjerde dimension ses af alt hvad det indeholder.

Visdommen adskiller sig fra retfærdigheden; mens retfærdighed ytrer sig ved åbenhed, er visdommens udtryk takt.

Der er to typer mennesker hvis liv kendetegnes ved en barnlig enkelhed: den tåbelige som har barnlige karaktertræk, og den vise som er troskyldig som et barn.

Nogle gør de døde levende, andre gør de levende døde.

Der er to personer som er tavse når de stilles overfor spørgsmålet om religion: den tåbeligste og den vise.

Over loven står kærligheden; over kærligheden står den Elskede.

Ordets magt er visselig stor, men tavshedens magt er større endnu.

Den som taler meget og siger lidt, er dum; den som taler lidt og siger meget, er klog.

I dråben er havet så lille som dråben; i havet er dråben så stor som havet.

Hvis det er sandt, er det så sandt som løgnen er usand; hvis det er usandt, er det så usandt som sandheden er sand.

Han er hævet over situationen, som har den under kontrol; han kan ikke komme på højde med situationen, som lader sig indvikle i den.

Den som skræmt betragter livet, befinder sig i underverdenen; den som alvorligt tager livet til hjerte, befinder sig i verden; den som lykkeligt smiler ad verden, er hævet over den.

Det er den tåbeligt egenkærlige som er egenkærlig; den klogt egenkærlige er i virkeligheden uselvisk.

Førend den ene bliver skarp og den anden sløv,
Førend den ene bliver varm og den anden kold,
Førend den ene tvivler og den anden mistror,
Førend den ene mister sin tiltro og den anden sin
tillid,
Er det tid de forlod hinanden.

Førend den ene lukker sine øjne, den anden sine øren,
Førend den ene vender hovedet bort og den anden
ryggen til,
Førend den ene bliver vred og den anden forbitret,
Er det tid de forlod hinanden.

Venskab, slægtskab, fortrolighed, intimitet, alle har de deres grænser; hvis du overskrider grænsen, er det visselig forbudt område du krænker.

Nogle nyder at tage, andre nyder at give.

Hvis du kan sige noget uden at sige det, må du hellere undlade at tale; hvis du kan gøre noget uden at gøre det, må du hellere lade være.

Mange lever for at dø, og mange dør for at leve.

Selv de fejltrin den fortjenstfulde sjæl begår, forvandles til dyder, og selv de dyder den dadelværdige har, forvandles til fejl.

Der er to slags mennesker: de som troen har blindet, og de som er blinde for troen.

Man kan ikke være virkelig og leve i løgnens verden, og man kan ikke være falsk og eksistere i virkelighedens verden.

Elsk alle, stol på ingen; tilgiv alle, glem ingen; agt alle, tilbed ingen. Sådan handler de vise.

Rosen udvikler vellugt, farve og en smuk form; således opnår sjælen, når den folder sig ud, personlighed, atmosfære og et lutret væsen.

Sol, luft, vand, rum og frugtbar jord er nødvendige for at rosen skal kunne blomstre; indsigt, inspiration, kærlighed, en vid horisont og vejledning kræves for at sjælen kan udfolde sig.

Kunst uden skønhed, digtning uden inspiration, musik uden følelse, videnskab uden fornuft, filosofi uden logik, religion uden gudsfrygt, mystik uden ekstase – er som en sø uden vand.

En spøg uden vid, en tale uden mening, tårer uden de elskendes følelser, lærdom uden visdom, en stilling uden hæder, et hjerte uden kærlighed, et hoved uden tanker – er som rummet uden luften.

En mand uden mandsmod, en kvinde uden kvindelig ynde, et barn uden barnets enfold, et spædbarn uden spædbarnets uskyld, en elsker uden viljen til at opofre sig, en gudsdyrker uden gudsideal, en giver uden den sande beskedenhed – er som en konge uden kongerige.

Kritik, ligegyldighed, pessimisme er tre egenskaber som lukker hjertets dør.

Kærlighed er både djævels og helgens mål i tilværelsen. Den første forlanger, den anden skænker kærlighed.

Gud skabte mennesket i Sit eget billed, og mennesket gjorde Gud efter sit eget hoved.

Hvilken glæde er der i den nytteløse handling?
Hvilken interesse har den uforståelige tale?
Hvilken fryd fremkalder den overfladiske tanke?
Hvilken lykke er der i den kærlighedsløse følelse?

Kristi billed er i kirken, Kristi bog er hos gejstligheden, Kristi kærlighed er i den troendes hjerte, men Kristi lys skinner gennem de oplyste sjæle.

GAYATRI

PIR

Du som inspirerer mit sind, du som vederkvæger mit
hjerte, du som helbreder min ånd,
Din nærhed løfter mig fra jord til himmel,
Dine ord strømmer som den hellige flod,
Din tanke vælder frem som en guddommelig kilde,
Dinenænsomme følelservækker sympatien i mit hjerte.
Elskede Læremester, selve dit væsen er tilgivelse.
Dit gennemtrængende blik spreder tvivlens og fryg-
tens skyer;
Al uvidenhed svinder bort i din lysende nærhed;
Et nyt håb tændes i mit hjerte når jeg indånder din
fredfyldte atmosfære.
O inspirerende Vejleder på livets forvirrende stier,
Hos dig modtager jeg velsignelser i overflod.

NABI

En fakkel i mørket, støttestav i min skrøbelighed,
En klippe i livets møje,
Du, min Mester, gør jorden til et paradis.
Din tanke skænker mig en ujordisk fryd,
Dit lys illuminerer mit livs vej,
Dine ord inspirerer mig med guddommelig visdom,
Jeg følger dine spor der fører mig til det evige mål.
Du som trøster de sønderknuste,
Du som undsætter de nødstedte,
Du, de sandhedskærliges ven,
Velsignede Mester, du er Guds profet.

RASUL

Du som advarer mod kommende farer,
Du som vækker verden af dens slummer,
Du som bringer Guds Budskab,
Du er vor Frelser.
Solen ved skabelsens daggry,
Hele universets lys,
Opfyldelsen af Guds hensigt,
Du, det evige liv, vi søger tilflugt i din kærlige favn.
Du som er den vejledende ånd, Kilden til al skønhed,
Den som skabte harmoni,
Kærlighed, Elsker og Elskede Herre,
Du er vort guddommelige ideal.

CHALAER

Gud og djævelen er jeg'ets yderpoler. Den enē repræsenterer fuldkommenheden, den anden begrænsningen.

I dét øjeblik mennesket indser hvornår det kan tale og hvornår det bør iagttage tavshed, går det sit første skridt på visdommens vej.

At leve i verden uden at have indblik i naturens skjulte love er som ikke at kende sproget i dét land hvor man er født.

En uophørlig stræben efter det umulige er menneskets kroniske sygdom.

At søge dét som er udenfor éns rækkevidde er den olie som nærer håbets flamme.

Den menneskelige indsigtsoverflade er intellektet; når den side vendes indad, forårsager den en åbenbarelse.

Intet er umuligt; alt er muligt. Det umulige er kun en grænse som omgiver det menneskelige sind.

Kendsgerninger mister deres farve når de konfronteres med sandheden, som stjerner blegner når solen står op.

Det er slet ikke vanskeligt at behage en helgen; han er den man lettest kan behage. Derimod er det vanskeligt at behage den onde, som er det modsatte af en helgen.

Altfor få i denne verden skelner mellem deres trang og deres behov.

Et pligtopfyldende menneske er mere værd end tusind mennesker som arbejder hårdt.

Det er sandt at visdommens lys til stadighed må holdes tændt, men det er vanskeligt til hver en tid at handle rigtigt.

Enten må du forlade alt dét som interesserer dig i livet, ellers vil dét forlade dig; for dette usikre livs natur er foranderlig.

Under alle vilkår, behagelige eller ubehagelige, baner sjælen sig vej henimod målet.

Den som elsker og støtter sig til den elskedes genkærlighed, hans kærlighed er som en flamme der behøver olie for at kunne leve; men elskerens som står på egne ben, er som solens lampe der brænder uden olie.

En simpel bemærkning tager ofte charmen fra dét som kunne være forblevet usagt.

Hvis folk ikke kommer på højde med dine forventninger, så bliv ikke ærgerlig, men glæd dig i visheden om at dine forventninger er store.

Sansen for diskretion er instinktiv, og det er dét liv man lever som enten former eller misdanner den.

Man vinder intet uden at ofre noget; når det undertiden alligevel sker må offeret gøres sidenhen.

Søger du den ideale sjæl? Et sådant menneske fødtes aldrig. Men søger du alligevel denne sjæl, så må du skabe den ud af din egen fantasi.

Når du har lært alt hvad der er at lære, vil du indse at der intet var at lære.

I samme øjeblik en fange føler at han ikke længere vil være i fangenskab, knækker fængselsgitret øjeblikkelig, af sig selv.

Tilfredshed hæver mennesket over striden om værdiløse ting og udover den menneskelige naturs begrænsning.

Det er sjældent at for lidt bliver sagt og for meget gjort, men det modsatte er ofte tilfældet.

Drivkraften er skabende og opbyggende, og dog er det motivet der begrænser styrken, som er uden begrænsning.

Al smerte tyder på forandring; alt hvad der ændres til det bedre eller til det værre, må volde smerter, thi forandring er på samme tid fødsel og død.

Al skik og brug som har indskrænket menneskets liv og fjernet det langt fra naturen, skyldes kønsfordomme.

Mennesket blev placeret i den kunstige verden for at det kunne møde alle de mange konventioner som er oprindelsen til al tragedie i livet.

Den som mangler fantasi, og som er svag i troen, er ude af stand til at betræde den åndelige vej.

Troen og fantasien er den fugls vinger, som flyver i de åndelige sfærer.

Hvis Sophias ugle havde været så vis som hun, ville den ikke have siddet så tryllebunden i hendes nærhed.

Venlighed der ikke opvejes af fasthed kan vise sig at være en svaghed.

Folk er ikke blot rede til at nyde fordel af din visdom, magt og storhed, men de er også ivrige efter at udnytte din uvidenhed, svaghed og udygtighed.

Når du kan stole på andre hver for sig, og hvis du har lært at stole på dig selv, er du nået langt.

Hvert menneske har sin plads i tilværelsen, og ingen kan længe optage en plads som ikke er hans egen.

Ved at søge at betragte livet ikke blot udfra sin egen synsvinkel men også udfra en andens, mister man intet, men udvider tværtimod sin egen synsvinkels horisont.

At følge en indskydelse befrier, men at kontrollere den gør stærk.

Disse fem må man opnå før man når til fuldkommenhed: liv, lys, styrke, lykke og fred.

Ved at skabe lykke, opfylder man sit livs formål.

Når hunde gøer ad elefanten, går den uanfægtet videre; det samme gælder den vise når han angribes af den uvidende.

De forkerte veje er mange, men der er én rigtig vej som fører til målet.

Hvadenten du ønsker at være pessimistisk eller optimistisk, vil du finde grunde nok som kan underbygge dit synspunkt.

Seeren skelner mellem det virkelige og det uvirkelige, indtil han når et punkt hvor alt for ham bliver virkeligheden.

Kun når du ikke bekymrer dig om konsekvenserne, kan du frit følge din indskydelse.

Man kan ikke være vis og tåbelig på samme tid, for lys og mørke kan ikke dvæle sammen.

Oplyste sjæle søger ikke okkulte kræfter; men de okkulte kræfter kommer til dem af sig selv.

Det er ikke jordens hjerte man skal betro sig til, for det giver alt dét fra sig man tillidsfuldt skænker det; det er himlens sjæl som er pålidelig, for den optager alt i sit eget væsen.

Hvorfor? er et dyr med tusind haler. For hver gang du stikker det, taber det en af sine krumme haler og hæver en anden. Dets sult kan ikke mættes så længe dets mund er åben.

Livet er enhver sjæls længsel; den som søger livet gennem døden, bliver udødelig.

Dem som du her har mistet vil du finde et andet sted.

I såvel de verdsligsindedes venskab som i deres fjendskab er der smerte.

»Igår var jeg ikke klog nok, idag forstår jeg, imorgen vil jeg handle bedre!« Sådan tænker mennesket, og livet går videre.

Profeten er den der maler dét ideal som overstiger menneskets fatteevne.

Hvad betyder det om Krishna var Kristus, eller Brahma var Abraham? Eet er sandt: at der var, at der er, og at der altid vil være én som kender Gud, én som elsker sjælene, én som tjener menneskeheden.

Den som søger at bevise, at hans tro står over en andens, har ikke fattet religionens væsen.

Når en person diskuterer et problem, kan man ikke altid deraf slutte, at han kender problemet. Som oftest diskuterer han fordi han ønsker at fuldstændiggøre sin viden uden at indrømme sin uvidenhed.

Lyset gør vejen tydelig for dem som er langt borte fra den; de som er nærved den, blændes af det.

Man kan ikke sammenligne kunst og natur; for kunsten er begrænset ligesom mennesket, og naturen er så fuldkommen som Gud.

Selvudslettelse gør ingenlunde mindre; den gør kun uendelig.

Pligten er ikke nødvendigvis livets formål; dog finder man i pligten en vej som fører én til livets formål.

Ikke så snart får gudsidealet liv før gudsdyrkeren forvandles til sandhed. Så søger han ikke længere sandheden; sandheden bliver hans væsen; og i lyset af denne absolutte sandhed finder han al viden.

Det var ikke Herren som blev korsfæstet, det var hans begrænsning.

Hvis en gudestøtte af sten gøres til Gud af de fromme, hvorfor skulle da ikke en personlighed blive gudsdyrkernes Guddom?

Den som gør nar af en anden, véd sjældent at man også hos ham kan finde latterlige træk.

Hvert menneske taler ud fra sit eget ræsonnement; derfor kan to personer ikke altid forstå hinanden.

Een ting kan siges mod de venlige: de kan aldrig være venlige nok.

Om en ubetydelig person elsker eller hader dig, så vil han i begge tilfælde trække dig ned på sit eget niveau.

At bore i en sag som er betydningsløs, er som at hvirvle støvskyer op.

Det er troen som, når den er fuldkommen, bliver til inderlighed.

Selv en enkel tanke bliver indviklet, når den meddeles et menneske hvis tanker følger indviklede baner.

Når det eftertænksomme menneske risikerer at falde for hvert skridt han tager på livets vej, hvad så med det tankeløse menneske?

Fortvivl ikke hvis din ven har udnyttet dig, men slå dig til tåls, da du jo véd at det ikke var din fjende.

Der er vaner som bedst kan forhindres før man har fået dem. Når du én gang er kommet til at ligge under for en vane, er det vanskeligt at opgive den.

Verdens regler adskiller sig fra den lov der gælder på vejen som mystikeren betræder.

Den som kæmper for retfærdighed i denne verdens forhold, kan komme til at kæmpe i al evighed, for aldrig vil han opnå den; retfærdigheden åbenbares kun i livets endelige sum.

Når du står på denne jord og betragter livet, er der lutter uretfærdighed og kaos overalt; men når du hæver dig over jorden og betragter den oppefra, er alting retfærdigt og fuldkomment, og alting synes at være på sin rette plads.

Når mennesket når til kundskab om Gud fra sit kundskab til selvet, gør det Gud så lille som sit lille selv; men når mennesket når til selvkendskab gennem sin viden om Gud, bliver det så stort som Gud.

Den højeste lov er at alt er retfærdigt og alt er sandt. Men skal denne lov forkyndes? Nej, den skal forstås.

En egenskab er i sig selv uden betydning; det er den som ejer den, der er af betydning.

Hvis nogen med en viss autoritet kan hævde at have opdaget den sande kilde til lykke, er det sket i smerte.

I inderlighed kulminerer troen. Det er den inderlighed som er troens mysterium, frelsens hemmelighed.

Det er ikke bevist som giver én tro. Troen som er hævet over bevisførelsen er den tro som sluttelig kulminerer i inderlighed.

Troen er den troendes føde; den nærer hans inderlighed. Det er af tro han lever, ikke af mad og vand.

Ved at lære at tænke udvikler man sin naturs værdighed. Jo mere man tænker, desto værdigere bliver man; thi værdigheden hidrører fra dybe tanker.

Fornuften er både jordens og himlens ejendom. Dens dybde er himmelsk, dens overflade er jordisk; og dét som i form af fornuft udfylder svælget mellem himmel og jord er centrum af dét som gør fornuften til én. Derfor kan fornuften være højest forvirrende og samtidig særdeles oplysende.

Grunden til at mennesket stræber efter lykke, er ikke at lykken er dets næring, men derimod selve dets væren; når mennesket søger lykken, søger det således sig selv.

Religion er ikke at udføre en bestemt ceremoni eller et ritual; den sande religion er følelsen eller fornemmelsen af at der påhviler én en pligt.

Kvinden, hvem skæbnen har bestemt til at stå over manden, falder i hans agtelse, når hun søger at blive hans lige.

Hvilken dyd er det, O retfærdige menneske, som ikke skænker lykke?

Hvis du har mistet noget, betyder det enten at du har hævet dig over det eller at du er kommet til at ligge under for det.

Mennesket venter at en anden skal placere det i en højere stilling, men den plads som tilkommer det, indtager det selv.

De døde kan intet levende give, ej heller kan de levende give noget dødt.

Det er bedre at din fjende står foran din dør end at han skulle leve under dit tag.

Hvide kræfter eller mørke kræfter, alle vil de undergive sig dig i dit livs tiltagende måne; men når månen er i aftagende, vil de gøre deres indflydelse gældende.

Det betyder kun lidt om du befinder dig på bjergets tinde eller ved dets fod, hvis du er lykkelig hvor du er.

Hvis du føler dine tanker, vil dine tanker blive din væren.

Den som ikke føler trang til at danse ved synet af det uskyldige spædbarns bevægelser, er endnu ikke steget op af sin grav.

Man kan ikke prise Gud medmindre man gør Ham til et ideal.

Interesseret at iagttage et lille barns indtagende væremåde er en vidunderlig kærlighedshandling.

Hver ting og hvert væsen er anbragt på deres plads i livet, og enhver har travlt med at udføre dét hverv som er et led i naturens hele plan.

Et religiøst ritual er for det åndelige menneske ikke andet end adspredelse.

At finde de rette ord hvormed man kan udtrykke en idé, er mere kompliceret end at male et billed.

Skæbnen kan bruge din bedste ven som et instrument til at gøre dig fortræd, og din værste fjende til at bringe dig glæde.

Magt udnyttes bedst når den anvendes i en god sags tjeneste.

Hvis man savner forståelse, er man fattig omend man besidder alverdens goder; det er forståelsen som er den sande rigdom.

Den som altid klager over andres fejl, har, uvisselig en fejl ét eller andet sted i hovedet.

Sanseoplevelsen og opløftelsen er to forskellige ting: nydelsen hidrører fra sanseoplevelsen, lykken fra opløftelsen.

Ikke så snart begynder du at se den slette side af menneskets karakter før du automatisk kaster et slør over dets naturs gode side.

Mennesket, hvor stort det end er, må ikke gøre krav på fuldkommenhed; thi den blinde verden kan kun se dets ydre væsens begrænsning.

Der findes de sjæle som, hvis ikke du gør dem til dine venner, bliver dine fjender.

Den som ønsker at blive herre, må først gennemgå en prøvetid som tjener.

Gud kan ikke være god og fuldkommen på samme tid; til fuldkommenheden hører både godt og ondt.

Tåber er ikke bestemt til at kende dét mysterium som de vise menes at eje.

At kende sandheden er ikke nok til at man kan meddele andre den; man må først kende den menneskelige naturs psykologi.

Livets bestemmelse opfyldes ved at man stiger til dets største højder og dykker til dets dybeste dybder.

Den som elsker får ikke fred i sit hjerte, så længe han ikke bliver kærligheden selv.

Fred er den vigtigste forudsætning for åndelige fremskridt.

Guds kærlighed åbenbares i sin skønneste form gennem Hans nåde, Hans guddommelige tilgivelse.

NIRTAN

INDHOLD

Alankaraer.....	181
Suraer.....	188
Tanaer.....	189
Gamakaer.....	191
Boulaer.....	196
Talaer.....	201
Chalaer.....	203

ALANKARAER

Du skifter sted, O Lys, men selv ændres du ikke.

Udfold Din hemmelighed igennem naturen, og åbenbar Dit mysterium igennem mit hjerte.

Du er min ånd, jeg er Dit legeme, Du Hellige Eneste.

Lad Din guddommelige ånds sol stige fra mit hjerte, så at morgenen kan bryde frem af livets mørke.

Jeg vil trænge gennem skyernes sorte hjerte for at nå Dig, Herre.

Mit liv er en bølge på Dit evige livs ocean.

Lad min sjæl blive Dit liv.

Gennem nattens mørke leder min sjæl efter Dig.

Lad Din advarende Udsending vække mig, Herre, når jeg sover i vildfarelsens arme.

Det er Din Risalats ånd som er guddommeligheden.

Dit eget ønske ser jeg opfyldt, O Gud, i Rasuls fuldkommenhed.

Jeg lægger øret til Din velsignelses dyb når uvejret raser over livets hav.

Lad os kende Dit guddommelige ansigt i Din Budbringers billed.

Mit hjerte tilhører ikke længere mig, det er dit, min åndelige Vejleder.

Helbred min sjæl ved den alt-helende magt som er i Din Messias' blik.

O, I gunstens stigende bølger,
Og vredens forbitrede ild!
Som duggdråber er I for rosen,
For flammen kun som et møl.

Min åndelige Vejleder, du bærer i dig Rasuls ånd.

De mørke skyer tændte forelskelsen mellem Dig og mig, Elskede.

Lad mit hjerte genspejle de Frommes ånd.

Lad mit selv blive forvandlet til Dit væsen.

Min forfængelighed! Det morer mig at se dig danse ved synet af min begrænsning.

Mit hjertes henrykkelse bærer tydeligt spor af Dit kys.

Lad Din fuldkommenhed blive min, og min ufuldkommenhed blive opløst som tågen i solen.

Mit hjerte! For dig er undertiden et øjeblik som et år og et år undertiden som et øjeblik.

Jeg græder og udgyder tårer når skyer trækker sammen om mit hjerte, og når min sjæls lys skjules for mit blik.

Moderarme modtager mig når jeg kommer til jorden; Faderarme løfter mig i samme øjeblik jeg drager herfra.

HJERTET

Hjertet bærer sit hoved på hånden,
Hjertets ansigt er skjult for verden;
Hjertets hænder er bundet med lænker,
Hjertets fødder er naglet til jorden.

Hjertets øjne er aldrig tørre,
Hjertet taler med gråd i sit bryst.
Hjertets øren lytter anspændt
For at høre den fjerne røst.

Hjertets stemme er tavshed,
Men råbet når vidt omkring.
Hjertet spørger og svarer ikke,
Sukket er hjertets ytring.

Mystisk er hjertets vej,
Hjertet har barnets sind.
Hjertets ånde er nænsomhed.
Dets ord som den blide vind.

Idealet alene er hjertets guddom,
En stadig længsel dets liv.
Hjertet ængstes ikke for døden,
Hjertet står fast gennem uro og kiv.

Skønhed er hjertets eneste mål,
Dets ånd, dets virke, dets alt.

Hjertet er al den magt som er til,
Engle lytter når hjertet har kaldt.

Hjertet er sin egen balsam,
Det helbreder selv sine sår.
Aldrig har nogen tænkt sig
De slag det kærlige hjerte får.

Hjertets vej er tornefuld,
Men vejen er kun en frist.
Håbet er hjertets vandringsstav,
Lykke venter hjertet til sidst.

SANDHEDEN

Sandhedens åsyn er åbent,
Sandhedens øjne skinner,
Sandhedens læber er lukked,
Hovedet løftet, blikket brænder.
Modet er sandhedens mærke,
Sandhedens ansigt er ærligt,
Tvivl og frygt er den fremmed,
Den venter tålmodigt, kærligt.
Sandhedens ord bevæger,
Dyb er sandhedens røst,
Sandhedens lov er enkel:
Alt hvad du sår blir din høst.
Sandhedens sjæl er en ild,
Sandhedens hjerte dens varme,
Sandhedens sind er lutret,
Står fast gennem regnskyl og storme.
Det kendte er kun dens skygge,
I sandhed kan ingen synde;
Hvor streng end livets kamp,
Til sidst skal sandheden vinde.
Sandhedens billed er Kristus,
Dens svøbe er visdommens bud,
Sandhedens tegn er korset,
Sandhedens sjæl er Gud.

Sandhedens liv er evigt,
Sin magt kan den aldrig miste,
Som i fortidens nat skal den lyse
Og vare ved til det sidste.

SURAER

At mennesket er født på jorden er ingen grund til at det skulle kende Gud; det er først dets sjæls fødsel der berettiger det til at kende Ham.

Livet er virkeligheden, døden er dens skygge; men som skyggen er synlig skønt den ikke er til, er døden det også.

Døden åbner en dør mellem dette liv og det hinsidige.

Døden er en tavs sejlads til evighedens havn.

Døden er ikke længere død for dem som har erfaret dens brod.

Døden er kun et blad som vendes i livets bog; i andres øjne er den døden, men for dem som dør er den livet.

TANAER

Herlige sol, går du ned?

– Ja, for at stå op påny.

Ophøjede natur, mine øren hørte ikke din musik.

– Dit hjerte har hørt den, din sjæl har danset til den.

Træerne til skyerne: – Med oprakte hænder hylder vi jer.

Skyerne: – I tårer opfylder vi jeres bøn.

Natur, hvorfra har du din ædelhed?

– Fra din kærlige ånd.

Regn, hvorfor kommer du ikke i ørkenen?

– Jeg holder mig borte fra steder hvor jeg ikke er velkommen.

Da jeg engang rejste over bjergene, så' jeg klipper, nogle der hvilede på deres knæ, nogle der bøjede sig ned og nogle der stod oprejst. Jeg spurgte: »O hårdhertede uhyrer, hvad er hemmeligheden bag jeres tiltrækkende ydre?« I tavshed svarede de mig: »At vi ikke hævder os på andres bekostning.«

Klippefulde bjerge, hvad er I?

– Vi er den forgangne verdens gravstene.

Krystal, hvad er du?

– Jeg er Kristi hjertes skygge.

Hvad er din egenskab?

– Jeg er tømt for selvet, så at man, når man stirrer, ser Hans hjerte afspejlet i mig.

Ørkenen til regnskyerne: – Du rejser henover os, hvorfor ikke komme som vor gæst?

Regnskyerne: – Vi har ikke længere tillid til de hårdhertede.

Herlige natur, vidunderlige billed, hvor skal jeg anbringe dig?

– I dit hjertes ramme.

Vildnis, hvorfor rører dit råb mig så dybt?

– Fordi det stiger fra mit hjertes inderste.

Vildnis, hvad er det i dig som er så overvældende?

– Mit hjertes udvidelse.

Farvel, du naturens strålende billed, skal jeg nogensinde se dig igen?

– Ja, hver gang du åbner dit hjertes album.

GAMAKAER

Hvorfor fødtes jeg, O Gud, om ikke for at finde Dig?
Hvorfor dør jeg, O Gud, om ikke for at komme til Dig?

Når livets uvirkelighed støder mod mit hjerte, åbnes dets dør for virkeligheden.

Fortiden er min drøm, nutiden er mit skuespil, og fremtiden skal være min plan.

Jeg når Dig før mine fødder kan nå Din bolig, og jeg ser Dig før mine øjne kan nå Dine sfærer.

Himlen gjorde mig fuldkommen, men jorden begrænsede mig.

Kan nogen tilintetgøre mig? Nej. Hvis nogen gør det, kan han lige så godt berede sig på at tilintetgøre Gud. Hverken jeg eller Gud kan tilintetgøres; men den som måtte ønske at tilintetgøre mig, han tilintetgøres.

Al min styrke hidrører fra min ydmyghed.

En flamme slår op fra hvert sår i mit hjerte, oplyser min vej gennem livet og leder mig i retning af målet.

Min vandrings hast kan fantasien ikke følge.

Mennesker stiller mig ofte spørgsmål som jeg ikke godt kan besvare i ord, og det bedrøver mig at tænke på at de ikke formår at høre min tavse stemme.

Hver gang nogen gør mig fortræd, får det mig blot til at kende ham bedre.

Jeg kom som jeg var bestemt til at komme; jeg lever som livet tillader mig; men jeg vil være hvad jeg ønsker at være.

For hvert nålestik flyder en dråbe blod fra mit hjerte, og den dråbe bliver Sakramentets Vin.

Jeg er ikke kommet for at belære dem der betragter sig som lærere; jeg er kommet for at lære af lærerne og undervise mine elever.

Når mit hjerte er foruroliget gør det hele universet bestyrtet.

Når mit hjerte sover falder begge verdner i en dyb søvn.

Hele skaberværket vågner når mit hjerte vågner.

Når mit hjertes muslingskal brister spredes perler hid og did.

Mit hjerte gør sig uafhængigt ved at spise sit eget kød og drikke sit eget blod.

Jeg skælver ved synet af dét hverv som er blevet mig betroet, og jeg føler mig forbistret når jeg opvejer mit ideal med mine begrænsninger.

Hvad verden kalder held er for mig som et dukkebryllup.

Jeg er det Hellige Sakramentes Vin; selve mit væsen er beruselse; de som drikker af min kalk og dog forbliver sobre vil sandelig blive oplyst; men de som ikke optager vinen i sig, vil være ude af sig selv og blive udsat for verdens spot.

Mit hjerte drikker sine egne tårer og holder dem frem som perler.

Jeg foretrækker vanheld for held som er vundet ved løgn.

Jeg er hvad jeg er; du gør mig til dét du vil gøre mig til; men jeg bliver hvad jeg ønsker at blive.

Jeg opløftes langt snarere af den fortræd jeg må tåle i livet end af mine disciples ærbødige holdning.

Mange undervurderer Sagens storhed, fordi de ser den begrænsning jeg må bane mig vej igennem.

Budskabet er en kalden til dem for hvem timen er kommet at de skal vågne, og det er en vuggesang for dem som er bestemt til fortsat at sove.

Hvordan kan en mand hævde at være lærer og dog være forstandig? Hans lærergerning må vise at han er lærer, ikke hans påstand om at være det.

Kærnen i Nutidens Budskab er balance.

Du er mit liv, det er i dig jeg lever,
Jeg skylder dig hver stund du giver;
O sjæl og ånd, jeg bøjer mig for dig;
Min bolig, evigt ophold har du skænket mig.
Du er i mig, til livet lukked du mig ind.
Bestandige Konge som tilgir min synd.
Du er Nutid og Fremtid, den tid som er rundet,
Mig selv har jeg mistet, dig har jeg fundet.

Hvorfor, O blødende hjerte
Lever og dør du?
Hvorfor, mit hjerte, ler
Eller græder du nu?
Døden åbner livets port;
Jeg lever når jeg dør.
Smerte er min glæde; jeg
Græder når jeg ler.

Nogle sagde at jeg intet vidste,
Andre mente at jeg vidste alt.
Nogle vendte ryggen til mig, mens
Andre svared straks af dem jeg havde kaldt.
Nogle udbrød da de hørte mine ord:
»Vi kender jo dét budskab han har bragt.«
Andre: »Det er mit eget synspunkt;
Det samme har jeg altid sagt.«
Nogle spurgte: »Hvad har han åbenbaret?
Viste han os åndens kraft i sine arme?«
Andre svared: »Vi ønsker ikke undere og tegn
Når blot han ejer hjertets varme.«
Nogle sagde: »Han er et menneske som vi,

Kan I se forskel, hvad mere kan han gøre?«
Og andre svared: »Det er ikke dét vi véd
Som er fornødent, men at være.«

Førend du dømmer mit virke,
Tilgiv, Herre, hør min bøn.
Førend mit hjerte brister,
Bær min sjæl til livets brønd!
Førend mine øjne dækkes,
Må jeg skue dit ansigts ro?
Førend fødderne blir trætte,
Skal jeg nå dit himmelske bo?
Du våger over mig, véd jeg
Til jeg vækkes af min søvn.
Før jeg kaster jordens kappe,
Vil du tage mig i din favn?
Før mit hverv er fuldført, Herre,
Retter du alt ondt og lindrer trang
Før du sætter ind med din musik,
Må verden lytte til min sang?

BOULAER

Helgenerne er tilgivelsen selv.

I den indfyldelse som kontrollerer en situation, er Guds hånd synlig.

Jo mere man kan bære, des mere gives der én at bære.

Hvis man ønsker at kende livet, lærer man det bedst at kende gennem sit eget liv.

Ingen som er elsket har nogensinde kendt dybden af elskerens hjerte.

Stundom er heldet et nederlag og nederlaget et held.

Jo større ansvaret, desto større personen.

Ubevidst betaler mennesket med lykke for den glæde det køber.

Livet er interessant, om det leves med venner eller med fjender.

En skarp tunge skærer dybere end en kniv.

En synd er en synd, hvadenten den ytrer sig i tanke, ord eller gerning.

Der er mange døde synder, men at adskille to elskende hjerter er en levende synd.

Enhver vanskelighed bliver let at overvinde når ånden er villig.

Mennesket ser i et andet menneske sine egne fejl.

Giv ikke og kræв ikke kærlighed med tvang, for kærlighed er et spørgsmål om gensidig velvilje.

Tavshed er et samtykke uden indrømmelser og et uforpligtende afslag.

Mennesket vandrer på jordens drejende hjul og dvæler under den evigt-roterende sol; dog tror det at skulle finde et roligt og fredfyldt liv.

Mandens jalousi er kvindens forfængelighed.

At samtykke efter at have vægret sig er værre end at afslå.

At opdage hjertet er den største indvielse til kundskab.

Fremfor nogen har éns eget selv ret til at anklage én for éns fejl.

Sandheden fødes af løgnen, ligesom lyset opstår af mørket.

En charmerende personlighed er en rigdom.

Mystikeren fuldkommengør sig selv ved at gøre sig tom for selvet.

Sorg gør det muligt for mennesket at opleve glæde.

Den barmhjertige Guds straf er tillige en belønning.

Skaberen erfarer det indre og det ydre liv gennem menneskets hjerte.

Glædestårer er kosteligere end perler.

Hvis du skyr de onde gerninger, vil de undgå dig.

En virkelig kunstner udtrykker sin sjæl i sin kunst.

Guddommeligheden er den menneskelige sjæls opløftelse.

Det er ikke handlingen som er en synd; sindets holdning gør handlingen syndig.

Tavshed taler højere end ord.

Virkeligheden udfoldes når hjertet bliver knust.

Naturens billed er Guds nærhed.

I sorgens hjerte spirer glædens frø.

En skarp tunge er et giftigt sværd.

Et hus bygges af stof men skabes med ånd.

Den som besværer sig mest over sagen, er længst borte fra den.

Retfærd giver styrke, og falskhed svækker sindet.

Ingen ville handle ondt, hvis han erkendte det onde i sin handling.

Kærlighedens giv og tag bliver en handelsvare. I sin reneste form eksisterer kærligheden for sin egen glæde.

Følelsens ånd går tabt når følsomheden udtrykkes i ord.

Ingen jord, intet vand, ingen ild, ingen luft kan nogensinde skille to hjerter som er blevet ét.

Giv afkald på livets verdslighed for så vidt livet tillader det.

Undgå alt meningsløst.

Fuldbyrdelsen er mere værd end dét som er fuldbyrdet.

Livet er tid, og døden inddeler den.

Vi behøver ikke tolerere disharmoni, men vi kan lade uanfægtede overfor den.

Det onde er som en skygge.

Den som skænker kærlighed, vil modtage tusindfold igen.

Det er adskillelsen som adskilles, ikke os.

Naturen fødes, karakteren dannes, og personligheden udvikles.

Tid og rum er mystikerens hænder og fødder; gennem rummet stiger han, gennem tiden fuldbyrder han.

Dét som gør den ene stolt gør måske den anden skamfuld.

Mennesket søger frihed men tilstræber fangenskab.

Ånden søger den som søger den åndelige vej.

For livet gælder døden ikke, og for døden er der intet liv.

Fuldkommenhed opnår den som søger den Ene, følger den Ene, finder den Ene og virkeliggør den Ene.

Jo mere du stoler på Gud, desto større kan din tillid til Ham være.

Kærlighedens belønning er kærligheden selv.

Fornuftens væsen er kendskab til Gud.

TALAER

Hold ikke dig selv for nar, O nat, morgenen kommer; vogt dig, O mørke, solen vil skinne; vær ikke forfængelig, O tåge, du skal vige for klarhed; min sorg, glem ikke, glæden skal opstå påny.

Arbejdet som ikke lønnes, tjenesten som ikke afføder en tak, dyden som ikke værdsættes, kærligheden som ikke bliver gengældt, er værdier af en anden art.

Det er svaghed at undgå strid; det er tåbeligt at kaste sig ind i den.

Hvis du ærgrer dig over en ubehagelig oplevelse, er den et tab; men hvis du har lært af den, er den en vinding.

Hvilken følelse er det ikke at bede dem tilgive dig, som rettelig burde søge din tilgivelse, og at takke dem som burde takke dig!

Det betyder intet hvor hårdt du arbejder; det er dét du udretter som er af betydning.

Når ondskab ytrer sig i det intelligente menneske, er den som en giftig frugt der vokser af en frugtbar jord.

Et liv i kærlighed er mere end utallige liv, og kærlighedens død er værre end døden tusinde gange.

Som fuglene aldrig kan være varigt forbundne med jordens dyr, sådan er det også med mennesket: himlens vejfarende kan aldrig føle sig varigt forbundet med den som bor på jorden.

Viden munder ud i ikke-viden, lærdom i frigørelse fra lærdom.

Sødere end honning er resultatet af éns møje; mere duftende end blomster er de rosende ord; lifligere end frugt er det lydige barn; ædlere end perlen er den åndsbeslægtede ledsager.

En smuk synd er en dyd, og en hæslig dyd er en synd.

Impulsen er berusende; handlingen er opslugende; men det er resultatet af enhver gerning som fører mennesket til virkeliggørelsen.

En optimist løber den risiko at tabe; en pessimist går glip af chancen for at vinde.

Når du bekymrer dig om andres mening, er du dem underlegen; når den ikke bekymrer dig, er du hævet over dem.

Det er den elskendes hjerte som rører livets dybder; det er den gudfrygtige sjæl, som når den højeste himmel; det er seerens blik der gennemtrænger stofets mur; og det er den videndes ånd som optager al viden i sig.

Vi erfarer døden ved at lege vi lever, og vi erfarer livet ved at lege vi dør.

CHALAER

Hvis et principfast menneske bryder loven, er det for at nå et højt ideal.

Hvirvl ikke støv op fra jorden; det vil trænge ind i dine øjne. Hæld vand på støvet, så det lægger sig for dine fødder.

En misdæder som sørger over sine misgerninger, vinder mere end den som aldrig har handlet ondt.

Det kræver ikke mod at være dristig, grov, snu og ubarmhjertig; man behøver blot være skamløs.

Pluk ikke blomster, det vil blot forsinke dig på vejen fremad, og når du går videre visner de bort. Betragt dem derfor, nyd deres skønhed, og når du fortsætter din vandring, vil de smilende hilse dig langs vejen på din videre færd.

